

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/748 ze dne 16. května 2022, kterým se provádí nařízení (EU) 2015/735 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Jižním Súdánu** 1
- ★ **Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/749 ze dne 8. února 2022, kterým se mění regulační technické normy stanovené v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/2417, pokud jde o přechod na nové referenční hodnoty, na něž se odkazuje v některých OTC derivátových smlouvách ⁽¹⁾** 4
- ★ **Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/750 ze dne 8. února 2022, kterým se mění regulační technické normy stanovené v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2205, pokud jde o přechod na nové referenční hodnoty, na něž se odkazuje v některých OTC derivátových smlouvách ⁽¹⁾** 6
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/751 ze dne 16. května 2022, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh neschvaluje účinná látka chlorpikrin ⁽¹⁾** 11

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2022/752 ze dne 5. dubna 2022, kterým se mění rozhodnutí 1999/70/ES o schválení externích auditorů národních centrálních bank, pokud jde o externího auditora Bank of Greece** 13
- ★ **Rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/753 ze dne 16. května 2022, kterým se mění rozhodnutí (SZBP) 2019/938 na podporu procesu budování důvěry vedoucího k vytvoření zóny bez jaderných zbraní a všech dalších zbraní hromadného ničení na Blízkém východě** 15

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

- ★ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/754 ze dne 16. května 2022, kterým se mění rozhodnutí (SZBP) 2019/797 o omezujících opatřeních proti kybernetickým útokům ohrožujícím Unii nebo její členské státy 16
- ★ Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/755 ze dne 16. května 2022, kterým se provádí rozhodnutí (SZBP) 2015/740 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Jižním Súdánu 17
- ★ Rozhodnutí Komise (EU) 2022/756 ze dne 30. září 2021 o opatřeních SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) provedených Itálií a regionem Sardinie ve prospěch společnosti Saremar (oznámeno pod číslem C(2021)6990) ⁽¹⁾ 19
- ★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2022/757 ze dne 11. května 2022, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2021/1182, pokud jde o harmonizované normy pro systémy managementu jakosti, sterilizaci a aplikaci řízení rizika na zdravotnické prostředky 27

DOPORUČENÍ

- ★ Doporučení Komise (EU) 2022/758 ze dne 27. dubna 2022 o ochraně novinářů a obránců lidských práv, kteří se podílejí na účasti veřejnosti, před zjevně neopodstatněnými nebo zneužívajícími soudními řízeními („strategické žaloby proti účasti veřejnosti“) 30

JEDNACÍ ŘÁDY

- ★ Rozhodnutí správní rady č. 28/2022 ze dne 4. dubna 2022 o interních pravidlech týkajících se omezení některých práv subjektů údajů v souvislosti se zpracováním osobních údajů v rámci činností prováděných Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž 45

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2022/748

ze dne 16. května 2022,

kterým se provádí nařízení (EU) 2015/735 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Jižním Súdánu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) 2015/735 ze dne 7. května 2015 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Jižním Súdánu a o zrušení nařízení (EU) č. 748/2014 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 22 odst. 4 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 7. května 2015 přijala Rada nařízení (EU) 2015/735.
- (2) V souladu s čl. 22 odst. 4 nařízení (EU) 2015/735 provedla Rada přezkum seznamu osob, na které se vztahují omezující opatření, obsaženého v příloze II uvedeného nařízení.
- (3) Rada dospěla k závěru, že omezující opatření vůči jedné osobě uvedené v příloze II nařízení Rady (EU) 2015/735 by měla být zachována a údaje týkající se této osoby by měly být aktualizovány a přečíslovány.
- (4) Nařízení (EU) 2015/735 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha II nařízení (EU) 2015/735 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 117, 8.5.2015, s. 13.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. května 2022.

Za Radu
předseda
J. BORRELL FONTELLES

PŘÍLOHA

V příloze II nařízení Rady (EU) 2015/735 se tabulka nahrazuje tímto:

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
„1.	Michael MAKUEI LUETH	Datum narození: 1947 Místo narození: Bor, Súdán (nyní Jižní Súdán) Pohlaví: muž	<p>Michael Makuei Lueth zastává od roku 2013 funkci ministra pro informace a vysílání a tuto funkci nadále zastává v prozatímní vládě národní jednoty. Byl rovněž veřejným mluvčím delegace vlády v mírových rozhovorech Mezivládního úřadu pro rozvoj v letech 2014 až 2015 a 2016 až 2018.</p> <p>Makuei brání politickému procesu v Jižním Súdánu, zejména tím, že štvavými veřejnými prohlášeními brání provádění dohody o vyřešení konfliktu v Jižním Súdánu (ARCSS) ze srpna 2015 (která byla nahrazena v září 2018 Oživenou dohodou o vyřešení konfliktu v Jihosúdánské republice (R-ARCSS)), že brání práci Smíšené monitorovací a hodnotící komise ARCSS (přejmenované na Obnovenou smíšenou monitorovací a hodnotící komisi v rámci R-ARCSS) a že brání zavedení přechodných justičních orgánů ARCSS, jež stanoví i R-ARCSS. Rovněž brání operacím regionálních jednotek ochrany Organizace spojených národů.</p> <p>Makuei taktéž nese odpovědnost za závažná porušování lidských práv, včetně omezování svobody projevu.</p>	3. 2. 2018“

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2022/749**ze dne 8. února 2022,****kterým se mění regulační technické normy stanovené v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/2417, pokud jde o přechod na nové referenční hodnoty, na něž se odkazuje v některých OTC derivátových smlouvách****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 32 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/2417 ⁽²⁾ stanoví mimo jiné kategorie mimoburzovních (OTC) derivátů denominovaných v eurech (EUR), libře šterlinků (GBP) a americkém dolaru (USD) podléhajících povinnosti obchodování s deriváty uvedené v článku 28 nařízení (EU) č. 600/2014. Kategorie denominované v GBP a USD odkazují na referenční hodnoty londýnské mezibankovní nabídkové sazby (LIBOR).
- (2) Administrátor ICE Benchmark Administration (IBA), správce sazby LIBOR, oznámil, že sazby LIBOR pro GBP a JPY přestanou být na konci roku 2021 zveřejňovány a zveřejňování sazeb LIBOR pro USD skončí v červnu 2023. Dne 5. března 2021 orgán pro dohled nad chováním ve finančním odvětví Spojeného království (United Kingdom Financial Conduct Authority) potvrdil, že žádný správce již nebude sazby LIBOR poskytovat nebo tyto sazby již nebudou reprezentativní. Kromě toho Komise, Evropská centrální banka v rámci své funkce bankovního dohledu (bankovní dohled ECB), Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) vydaly společné prohlášení, v němž důrazně vybízejí protistrany, aby co nejdříve, nejpozději však do 31. prosince 2021, přestaly jako referenční sazbu v nových smlouvách používat jakékoli ze sazeb LIBOR, včetně sazby LIBOR pro USD.
- (3) Po 31. prosinci 2021 proto protistrany již nebudou moci uzavírat smlouvy o OTC úrokových derivátech vázaných na sazby LIBOR pro GBP, neboť tato referenční sazba již nebude existovat a očekává se, protistrany již nebudou uzavírat smlouvy na OTC úrokové deriváty, které jsou vázané na sazbu LIBOR pro USD. V důsledku toho se očekává, že zbývající objemy obchodu s těmito deriváty budou nulové nebo velmi nízké, což bude platit i pro jejich likviditu. Totéž platí pro objem obchodů s deriváty, jejichž clearing bude proveden ústředními protistranami nebo které budou obchodovány v obchodních systémech, přičemž u derivátů vázaných na sazbu LIBOR v USD se očekává klesající objem nebo likvidita. Tento vývoj vyžaduje změnu rozsahu povinnosti clearingů a následnou změnu nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2205 ⁽³⁾, aby deriváty vázané na sazby LIBOR pro GBP a LIBOR pro USD byly vyňaty z oblasti působnosti povinnosti clearingů. V důsledku toho kategorie derivátů, na něž se v současné době vztahuje povinnost obchodování s deriváty, které jsou vázány na referenční sazbu LIBOR pro GBP nebo LIBOR pro USD, již nebudou splňovat podmínku stanovenou v čl. 32 odst. 1 nařízení (EU) č. 600/2014 nutnou k tomu, aby deriváty od 3. ledna 2022 podléhaly povinnosti obchodování s deriváty. Tyto kategorie derivátů je proto třeba vyjmout z oblasti působnosti obchodní povinnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/2417 ze dne 17. listopadu 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy pro obchodní povinnost ve vztahu k určitým derivátům (Úř. věst. L 343, 22.12.2017, s. 48).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2205 ze dne 6. srpna 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o regulační technické normy pro povinnost clearingů (Úř. věst. L 314, 1.12.2015, s. 13).

- (4) Vzhledem k tomu, že plánované ukončení sazby LIBOR pro GBP je plánováno na konec roku 2021 a dle regulačních očekávání vyjádřených Komisí, bankovním dohledem ECB, orgány ESMA a EBA mají protistrany přestat v nových smlouvách co nejdříve, nejpozději však do 31. prosince 2021, používat jako referenční sazbu jakékoli ze sazeb LIBOR, očekává se, že k odklonu od úrokových derivátů založených na sazbě LIBOR dojde rychle. Namísto toho se očekává, že protistrany budou od 31. prosince 2021 obchodovat s jinými OTC úrokovými deriváty, zejména OTC úrokovými deriváty vázanými na bezrizikové sazby pro GBP nebo USD, nebo provádět jejich clearing. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost neprodleně po vyhlášení.
- (5) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/2417 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (6) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, jež Komisi předložil Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA).
- (7) Orgán ESMA uskutečnil k návrhům regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, otevřené veřejné konzultace, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (*),

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/2417

V příloze nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/2417 se zrušují tabulky 2 a 3.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. února 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2022/750**ze dne 8. února 2022,****kterým se mění regulační technické normy stanovené v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2205, pokud jde o přechod na nové referenční hodnoty, na něž se odkazuje v některých OTC derivátových smlouvách****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2205 ⁽²⁾ stanoví mimo jiné kategorie mimoburzovních (OTC) úrokových derivátů vyjádřených v eurech (EUR), libře sterlingů (GBP), japonském jenu (JPY) a americkém dolaru (USD), které podléhají povinnosti clearingů. Tyto kategorie zahrnují jednu kategorii vyjádřenou v eurech, která odkazuje na průměrnou jednodenní eurovou sazbu (EONIA), jakož i několik kategorií vyjádřených v GBP, JPY nebo USD, které odkazují na londýnskou mezibankovní nabídkovou sazbu (LIBOR), přičemž sazby EONIA a LIBOR jsou dvě referenční hodnoty, jejichž platnost má být ukončena.
- (2) Evropský institut pro peněžní trhy, administrátor pro sazbu EONIA, oznámil, že k ukončení platnosti sazby EONIA dojde na konci roku 2021. Podobně administrátor referenční hodnoty ICE, administrátor pro sazbu LIBOR, oznámil, že ukončení sazby LIBOR pro GBP, LIBOR pro JPY a některých sazeb LIBOR pro USD proběhne rovněž na konci roku 2021, zatímco zveřejňování všech zbývajících sazeb LIBOR pro USD skončí v červnu 2023. Dne 5. března 2021 potvrdil britský úřad pro kontrolu finančních trhů (FCA), že všechny sazby LIBOR buď přestanou být jakýmkoliv administrátorem poskytovány, nebo již nebudou reprezentativní. Kromě toho Komise, Evropská centrální banka v rámci své funkce bankovního dohledu (bankovní dohled ECB), Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) vydaly společné prohlášení, v němž důrazně vybízejí smluvní strany, aby co nejdříve, nejpozději však do 31. prosince 2021, přestaly používat jakékoli ze sazeb LIBOR, včetně sazby LIBOR pro USD, jako referenční sazbu v nových smlouvách.
- (3) Po 31. prosinci 2021 proto smluvní strany již nebudou moci uzavírat smlouvy o OTC úrokových derivátech vázaných na sazby EONIA, LIBOR pro GBP nebo LIBOR pro JPY, neboť tyto referenční hodnoty již nebudou existovat nebo se očekává, že se již nebudou používat pro OTC úrokové deriváty, které jsou vázané na sazbu LIBOR pro USD. K tomuto datu tedy nebude existovat objem ani likvidita derivátů vázaných na sazby EONIA, LIBOR pro GBP nebo LIBOR pro JPY a že u těchto obchodů nebude prováděn clearing ani ústředními protistranami. K těmto dnům by rovněž neměla existovat žádná podstatná likvidita derivátů vázaných na sazbu LIBOR pro USD. Kategorie derivátů, které jsou v současnosti v rozsahu povinnosti clearingů a které jsou vázány na sazby EONIA, LIBOR pro GBP nebo LIBOR pro JPY, proto již nebudou splňovat dvě z podmínek pro to, aby podléhaly povinnosti clearingů stanovené v nařízení (EU) č. 648/2012, tj. mít dostatečnou úroveň likvidity a provádět clearing povolenou nebo uznanou ústřední protistranou, zatímco kategorie derivátů, které jsou v současnosti v rozsahu povinnosti clearingů a které jsou vázány na sazbu LIBOR pro USD, již nebudou splňovat jednu z podmínek, aby podléhaly povinnosti clearingů stanovené v nařízení (EU) č. 648/2012, tj. aby měly dostatečnou úroveň likvidity. Z toho vyplývá, že tyto kategorie by měly být vyňaty z rozsahu povinnosti clearingů.
- (4) Regulační orgány a účastníci trhu pracují na náhradních sazbách pro tyto měny, a zejména na vývoji nových bezrizikových sazeb, které se nyní používají jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách. Pro EUR, USD, GBP a JPY se stanoví zejména tyto bezrizikové sazby: krátkodobá eurová sazba (€STR),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2205 ze dne 6. srpna 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o regulační technické normy pro povinnost clearingů (Úř. věst. L 314, 1.12.2015, s. 13).

zajištěná jednodenní finanční sazba (SOFR), sterlingová průměrná jednodenní sazba (SONIA) a tokijská průměrná jednodenní sazba (TONA). Pokud jde konkrétně o trh s OTC deriváty, znamená to nyní, že OTC úrokové derivátové smlouvy vázané na sazby €STR, SOFR, SONIA a TONA obchodují smluvní strany a clearing se provádí u určitých ústředních protistran.

- (5) Orgán ESMA byl informován o kategoriích OTC úrokových derivátů vázaných na sazby €STR, SOFR, SONIA nebo TONA, jejichž clearing byl určitým ústředním protistranám povolen. U každé z těchto kategorií orgán ESMA posoudil kritéria, která jsou zásadní pro určení, zda bude pro tyto kategorie stanovena povinnost clearingů, včetně míry standardizace, objemu a likvidity a dostupnosti cenových informací. S obecným cílem snížit systémové riziko určil orgán ESMA kategorie OTC úrokových derivátů vázaných na některé z bezrizikových sazeb, které by měly podléhat povinnosti clearingů v souladu s postupem stanoveným v nařízení (EU) č. 648/2012. Tyto kategorie by proto měly být zahrnuty do rozsahu povinnosti clearingů.
- (6) Obecně platí, že různé smluvní strany potřebují na zavedení nezbytných opatření k zahájení clearingů svých OTC úrokových derivátů, které podléhají povinnosti clearingů, různě dlouhou dobu. V tomto případě však měly smluvní strany čas připravit se na přechod na nové referenční hodnoty a na plánované ukončení sazeb EONIA, LIBOR pro EUR, LIBOR pro GBP nebo LIBOR pro JPY, k němuž dojde na konci roku 2021, a to i s ohledem na jejich ujednání o clearingů. U smluvních stran, které již podléhají povinnosti clearingů a clearingů OTC úrokových derivátů vyjádřených v EUR nebo GBP, nevyžaduje clearing kategorií vázaných na nové bezrizikové sazby v těchto měnách významné změny (pokud vůbec nějaké) jejich clearingových smluv nebo procesů. Pokud totiž mají smluvní strany platné ujednání o clearingů pro clearing OTC úrokových derivátů vyjádřených v EUR nebo GBP, pak clearing OTC úrokových derivátů vázaných na bezrizikové sazby v těchto měnách nevyžaduje zavedení a provádění zcela nových clearingových ujednání, jak tomu bylo v případě, kdy tyto strany začaly provádět clearing OTC úrokových derivátů vyjádřených v těchto měnách. Vzhledem k tomu, že clearingové deriváty vázané na nové bezrizikové sazby jsou součástí rozsáhlejší přípravy na provedení přechodu od sazeb EONIA a LIBOR k novým referenčním hodnotám, není třeba zavádět další postupné kroky s cílem zajistit řádné a včasné plnění této povinnosti. Změny provedené za účelem zavedení nových kategorií OTC úrokových derivátů vázaných na bezrizikové sazby a vyjádřených v EUR a GBP by měly začít platit ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.
- (7) V návaznosti na společné prohlášení Komise, orgánu ESMA, bankovního dohledu ECB a orgánu EBA, které smluvní strany důrazně vybízí k tomu, aby u nových smluv co nejdříve, nejpozději však do 31. prosince 2021, přestaly používat jakékoli sazby LIBOR jako referenční sazbu, musely smluvní strany naplánovat konec období, dokdy mohly odkazovat na sazbu LIBOR pro USD, a to i pokud jde o jejich ujednání o clearingů. Stejně úvahy, pokud jde o možnost protistran, které mají platná clearingová ujednání, provádět clearing OTC úrokových derivátů vyjádřených v určité měně s cílem upravit je pomocí spíše krátké doby obratu za účelem zúctování OTC úrokových derivátů vázaných na bezrizikové sazby v téže měně, platí i pro USD, avšak některé další skutečnosti znamenají, že jejich přípravy jsou v případě USD méně pokročilé. Zejména ústřední protistrany dosud neoznámily, kdy převedou OTC úrokové deriváty, u nichž se v současné době provádí clearing a jsou vázány na sazbu LIBOR pro USD, na OTC úrokové deriváty vázané na sazbu SOFR, a není dosud jasné, jak bude na domácím trhu pro tyto deriváty upraven povinný clearing. Tato další komplikovanost znamená, že smluvní strany potřebují více času, aby se připravily na povinnost clearingů OTC úrokových derivátů vázaných na bezrizikovou sazbu pro USD, a proto je třeba zavést další postupné kroky s cílem zajistit řádné a včasné splnění této povinnosti. Změny provedené za účelem zavedení nové kategorie OTC úrokových derivátů vázaných na bezrizikovou sazbu vyjádřenou v USD by měly začít platit tři měsíce po vstupu tohoto nařízení v platnost.
- (8) K plánovanému ukončení sazeb EONIA, LIBOR pro GBP a LIBOR pro JPY má dojít na konci roku 2021 tak, aby od 3. ledna 2022 nebylo možné obchodovat s OTC úrokovými deriváty vázanými na tyto referenční hodnoty ani provádět jejich clearing. Podobně v návaznosti na společné prohlášení Komise, orgánu ESMA, bankovního dohledu ECB a orgánu EBA, které smluvní strany důrazně vybízí k tomu, aby u nových smluv co nejdříve, nejpozději však do 31. prosince 2021, přestaly v nových smlouvách používat jakékoli sazby LIBOR jako referenční sazbu, se od 3. ledna 2022 očekává, že smluvní strany nebudou obchodovat ani provádět clearing OTC úrokových derivátů vázaných na sazbu LIBOR pro USD. Namísto toho budou smluvní strany od 3. ledna 2022 obchodovat s jinými OTC úrokovými deriváty, zejména OTC úrokovými deriváty vázanými na bezrizikové sazby, nebo provádět jejich clearing. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost neprodleně po vyhlášení.

- (9) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2205 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (10) Toto nařízení vychází z návrhu regulačních technických norem předloženého Komisi orgánem EBA.
- (11) Orgán ESMA uskutečnil k návrhu regulačních technických norem, z něhož toto nařízení vychází, otevřené veřejné konzultace, analyzoval možné související náklady a přínosy, požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽³⁾ a konzultoval s Evropskou radou pro systémová rizika,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2205

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2205 se mění takto:

1) Článek 3 se mění takto:

a) vkládají se nové odstavce 1a a 1b, které znějí:

„1a. Pokud se jedná o smlouvy, jež náleží do určité kategorie OTC derivátů uvedené v příloze v řádcích D.4.1, D.4.2 tabulky 4, nabývá odchylně od odstavce 1 povinnost clearingů účinnosti ode dne 18. května 2022.

1b. Pokud se jedná o smlouvy, jež náleží do určité kategorie OTC derivátů uvedené v příloze v řádku D.4.3 tabulky 4, nabývá odchylně od odstavce 1 povinnost clearingů účinnosti ode dne 18. srpna 2022.“;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud se jedná o smlouvy, jež náleží do určité kategorie OTC derivátů uvedené v příloze a jsou uzavřeny mezi smluvními stranami, které jsou součástí téže skupiny, přičemž jedna smluvní strana je usazena ve třetí zemi a druhá smluvní strana je usazena v Unii, nabývá odchylně od odstavců 1, 1a a 1b povinnost clearingů účinnosti:

a) 30. června 2022, pokud v souvislosti s příslušnou třetí zemí nebylo přijato žádné rozhodnutí o rovnocennosti podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012 pro účely článku 4 téhož nařízení týkající se OTC derivátových smluv uvedených v příloze tohoto nařízení;

b) pozdějším z níže uvedených dnů, pokud bylo v souvislosti s příslušnou třetí zemí přijato rozhodnutí o rovnocennosti podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012 pro účely článku 4 téhož nařízení týkající se OTC derivátových smluv uvedených v příloze tohoto nařízení:

i) 60 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o rovnocennosti přijaté v souvislosti s příslušnou třetí zemí podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012 pro účely článku 4 uvedeného nařízení týkající se OTC derivátových smluv uvedených v příloze tohoto nařízení vstoupí v platnost;

ii) dnem, kdy povinnost clearingů nabývá účinnosti podle odstavce 1.“;

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Pokud se jedná o smlouvy, jež náleží do určité kategorie OTC derivátů uvedené v příloze, nabývá odchýlně od odstavců 1, 1a, 1b a 2 povinnost clearingů účinnosti ode dne 18. února 2022, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) povinnost clearingů nevznikla do 18. února 2021;

b) jediným účelem obnovení těchto smluv je nahradit smluvní stranu usazenou ve Spojeném království smluvní stranou usazenou v členském státě.“

2) Příloha se nahrazuje přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. února 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

Kategorie OTC úrokových derivátů, které podléhají povinnosti clearingů

Tabulka 1

Kategorie bazických swapů

id	Druh	Referenční sazba	Vypořádací měna	Splatnost	Typ vypořádací měny	S opcí	Typ nominální hodnoty
A.1.1	Bazický	EURIBOR	EUR	28D–50R	Jedna měna	Ne	Konstantní nebo variabilní

Tabulka 2

Kategorie kuponových swapů

id	Druh	Referenční sazba	Vypořádací měna	Splatnost	Typ vypořádací měny	S opcí	Typ nominální hodnoty
A.2.1	Kuponový	EURIBOR	EUR	28D–50R	Jedna měna	Ne	Konstantní nebo variabilní

Tabulka 3

Kategorie dohod o budoucí úrokové míře

id	Druh	Referenční sazba	Vypořádací měna	Splatnost	Typ vypořádací měny	S opcí	Typ nominální hodnoty
A.3.1	FRA	EURIBOR	EUR	3D–3R	Jedna měna	Ne	Konstantní nebo variabilní

Tabulka 4

Kategorie swapů s jednodenní sazbou („overnight index swap“)

id	Druh	Referenční sazba	Vypořádací měna	Splatnost	Typ vypořádací měny	S opcí	Typ nominální hodnoty
A.4.2	OIS	FedFunds	USD	7D–3R	Jedna měna	Ne	Konstantní nebo variabilní
D.4.1	OIS	€STR	EUR	7D–3R	Jedna měna	Ne	Konstantní nebo variabilní
D.4.2	OIS	SONIA	GBP	7D–50R	Jedna měna	Ne	Konstantní nebo variabilní
D.4.3	OIS	SOFR	USD	7D–3R	Jedna měna	Ne	Konstantní nebo variabilní“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2022/751**ze dne 16. května 2022,****kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh neschvaluje účinná látka chlorpikrin****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 21. prosince 2014 předložila skupina European Chloropicrin Group (ECG) Spojenému království (dále jen „zpravodajský členský stát“) žádost o schválení účinné látky chlorpikrin podle čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 1107/2009.
- (2) Podle čl. 9 odst. 3 nařízení (ES) č. 1107/2009 oznámil zpravodajský členský stát dne 18. června 2014 žadateli, ostatním členským státům, Komisi a Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“), že žádost je přijatelná.
- (3) Účinky této účinné látky na lidské zdraví, zdraví zvířat a na životní prostředí byly posouzeny v souladu s čl. 11 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 1107/2009 pro použití navrhované žadatelem. Dne 12. prosince 2017 předložil zpravodajský členský stát Komisi a úřadu návrh zprávy o posouzení.
- (4) Podle čl. 12 odst. 1 uvedeného nařízení zaslal úřad žadateli a ostatním členským státům návrh zprávy o posouzení vypracované zpravodajským členským státem a uspořádal v souvislosti s ní veřejnou konzultaci.
- (5) V souladu s čl. 12 odst. 3 nařízení (ES) č. 1107/2009 požádal, aby žadatel předložil členským státům, Komisi a úřadu dodatečné informace.
- (6) V průběhu procesu vzájemného hodnocení poté, co Spojené království oznámilo svůj záměr vystoupit z Unie podle článku 50 Smlouvy o Evropské unii, převzala v červnu 2019 odpovědnost za tuto účinnou látku Itálie jako zpravodajský členský stát.
- (7) Posouzení dodatečných informací ze strany zpravodajského členského státu bylo úřadu předloženo v podobě aktualizovaného návrhu zprávy o posouzení.
- (8) Členské státy a úřad návrh zprávy o posouzení přezkoumaly. Dne 30. ledna 2020 předložil úřad Komisi své závěry ⁽²⁾ ohledně posouzení rizik účinné látky chlorpikrin.
- (9) Ve svém závěru úřad uvedl, že na základě dostupných informací nemohl dokončit posouzení rizik pro spotřebitele, obsluhu, pracovníky, okolní osoby a rezidenty a vyjádřil možné obavy ohledně podzemních vod, půdních makroorganismů a mikroorganismů a necílových členovců žijících v půdě.
- (10) Kromě toho nebylo možné dokončit posouzení rizik pro vodní organismy, včely, necílové členovce žijící na listech, žížaly a necílové suchozemské rostliny.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EFSA Journal 2020;18(3):6028, Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance chloropicrin. doi:10.2903/j.efsa.2020.6028.

- (11) Komise vyzvala žadatele, aby předložil své připomínky k závěrům úřadu a v souladu s čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1107/2009 k návrhu zprávy o přezkumu. Žadatel předložil své připomínky, které byly důkladně posouzeny.
- (12) Dne 22. října 2021 předložila Komise Stálému výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva zprávu o přezkumu a návrh nařízení ohledně neschválení účinné látky chlorpikrin. Komise uvedla, že obavy vyjádřené úřadem nebyly rozptýleny, a proto nelze dospět k závěru, že kritéria pro schválení jsou splněna.
- (13) Dopisem ze dne 18. ledna 2022 žadatelé stáhli žádost o schválení chlorpikrinu. Látka chlorpikrin by proto neměla být schválena.
- (14) Tímto nařízením není dotčeno předložení další žádosti o schválení chlorpikrinu podle článku 7 nařízení (ES) č. 1107/2009.
- (15) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Neschválení účinné látky

Účinná látka chlorpikrin se neschvaluje.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. května 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2022/752

ze dne 5. dubna 2022,

kterým se mění rozhodnutí 1999/70/ES o schválení externích auditorů národních centrálních bank, pokud jde o externího auditora Bank of Greece

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Protokol č. 4 o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, připojený ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a zejména na článek 27.1 tohoto protokolu,

s ohledem na doporučení Evropské centrální banky ze dne 17. února 2022 Radě Evropské unie o externím auditorovi Bank of Greece (ECB/2022/3) ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Účetnictví Evropské centrální banky (ECB) a národních centrálních bank členských států, jejichž měnou je euro, mají ověřovat nezávislí externí auditori doporučení Radou guvernérů ECB a schválení Radou Evropské unie.
- (2) Mandát stávajícího externího auditora Bank of Greece, společnosti Deloitte Certified Public Accountants S.A., skončí po provedení auditu za účetní rok 2021. Je proto nezbytné jmenovat externího auditora od účetního roku 2022.
- (3) Bank of Greece si za svého externího auditora pro účetní roky 2022 až 2026 s možností prodloužení mandátu na účetní roky 2027 a 2028 vybrala společnost Ernst & Young (Hellas) Certified Auditors Accountants S.A.
- (4) Rada guvernérů ECB doporučila, aby externím auditorem Bank of Greece pro účetní roky 2022 až 2026 s možností prodloužení mandátu na účetní roky 2027 a 2028 byla jmenována společnost Ernst & Young (Hellas) Certified Auditors Accountants S.A.
- (5) Na základě doporučení Rady guvernérů ECB by mělo být rozhodnutí Rady 1999/70/ES ⁽²⁾ odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V článku 1 rozhodnutí 1999/70/ES se odstavec 12 nahrazuje tímto:

„12. Společnost Ernst & Young (Hellas) Certified Auditors Accountants S.A. se schvaluje jako externí auditor Bank of Greece pro účetní roky 2022 až 2026.“

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem oznámení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 102, 2.3.2022, p. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 1999/70/ES ze dne 25. ledna 1999 o schválení externích auditorů národních centrálních bank (Úř. věst. L 22, 29.1.1999, s. 69).

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Evropské centrální bance.

V Lucemburku dne 5. dubna 2022.

*Za Radu
předseda*
B. LE MAIRE

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2022/753**ze dne 16. května 2022,****kterým se mění rozhodnutí (SZBP) 2019/938 na podporu procesu budování důvěry vedoucího k vytvoření zóny bez jaderných zbraní a všech dalších zbraní hromadného ničení na Blízkém východě**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 28 odst. 1 a čl. 31 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 6. června 2019 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2019/938 ⁽¹⁾.
- (2) Rozhodnutí (SZBP) 2019/938 stanovilo prováděcí období u činností podle článku 1 uvedeného rozhodnutí na 36 měsíců ode dne uzavření finanční dohody podle čl. 3 odst. 3 uvedeného rozhodnutí.
- (3) Provádějící partner, Výzkumný institut OSN pro otázky odzbrojení, požádal, aby bylo uvedené prováděcí období prodlouženo o dvanáct měsíců, tedy do 10. července 2023, neboť v důsledku pandemie COVID-19 došlo ke zpoždění v provádění projektových činností podle rozhodnutí (SZBP) 2019/938.
- (4) V činnostech podle článku 1 rozhodnutí (SZBP) 2019/938 lze pokračovat do 10. července 2023 bez jakýchkoli dopadů na finanční zdroje.
- (5) Rozhodnutí (SZBP) 2019/938 by mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V článku 5 rozhodnutí (SZBP) 2019/938 se odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Toto rozhodnutí pozbývá platnosti dnem 10. července 2023.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 16. května 2022.

Za Radu
předseda
J. BORRELL FONTELLES

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/938 ze dne 6. června 2019 na podporu procesu budování důvěry vedoucího k vytvoření zóny bez jaderných zbraní a všech dalších zbraní hromadného ničení na Blízkém východě (Úř. věst. L 149, 7.6.2019, s. 63).

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2022/754**ze dne 16. května 2022,****kterým se mění rozhodnutí (SZBP) 2019/797 o omezujících opatřeních proti kybernetickým útokům ohrožujícím Unii nebo její členské státy**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 17. května 2019 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2019/797 ⁽¹⁾.
- (2) Rozhodnutí (SZBP) 2019/797 je použitelné do 18. května 2022. Na základě přezkumu uvedeného rozhodnutí by jeho platnost měla být prodloužena do 18. května 2025 a platnost omezujících opatření, jež jsou v něm stanovena, by měla být prodloužena do 18. května 2023.
- (3) Rozhodnutí (SZBP) 2019/797 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V rozhodnutí (SZBP) 2019/797 se článek 10 nahrazuje tímto:

*„Článek 10**Toto rozhodnutí se použije do 18. května 2025 a je průběžně přezkoumáváno. Opatření stanovená v člancích 4 a 5 se použijí na fyzické nebo právnické osoby, subjekty a orgány uvedené v příloze do 18. května 2023.“**Článek 2*Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 16. května 2022.

*Za Radu**předseda*

J. BORRELL FONTELLES

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/797 ze dne 17. května 2019 o omezujících opatřeních proti kybernetickým útokům ohrožujícím Unii nebo její členské státy (Úř. věst. L 129I, 17.5.2019, s. 13).

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2022/755**ze dne 16. května 2022,****kterým se provádí rozhodnutí (SZBP) 2015/740 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Jižním Súdánu**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/740 ze dne 7. května 2015 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Jižním Súdánu a o zrušení rozhodnutí 2014/499/SZBP ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného rozhodnutí

s ohledem na návrh vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 7. května 2015 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2015/740.
- (2) V souladu s čl. 12 odst. 2 rozhodnutí (SZBP) 2015/740 provedla Rada přezkum seznamu osob, na které se vztahují omezující opatření, obsaženého v příloze II uvedeného rozhodnutí.
- (3) Rada dospěla k závěru, že omezující opatření vůči jedné osobě uvedené v příloze II rozhodnutí (SZBP) 2015/740 by měla být zachována a údaje týkající se této osoby by měly být aktualizovány a přečíslovány.
- (4) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/740 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha II rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/740 se mění v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí.

*Článek 2*Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 16. května 2022.

Za Radu
předseda
J. BORRELL FONTELLES

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/740 ze dne 7. května 2015 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Jižním Súdánu a o zrušení rozhodnutí 2014/449/SZBP (Úř. věst. L 117, 8.5.2015, s. 52).

PŘÍLOHA

V příloze II rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/740 se tabulka nahrazuje tímto:

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění pro zařazení na seznam	Datum zařazení na seznam
„1.	Michael MAKUEI LUETH	Datum narození: 1947 Místo narození: Bor, Súdán (nyní Jižní Súdán) Pohlaví: muž	<p>Michael Makuei Lueth zastává od roku 2013 funkci ministra pro informace a vysílání a tuto funkci nadále zastává v prozatímní vládě národní jednoty. Byl rovněž veřejným mluvčím delegace vlády v mírových rozhovorech Mezivládního úřadu pro rozvoj v letech 2014 až 2015 a 2016 až 2018.</p> <p>Makuei brání politickému procesu v Jižním Súdánu, zejména tím, že štvavými veřejnými prohlášeními brání provádění dohody o vyřešení konfliktu v Jižním Súdánu (ARCSS) ze srpna 2015 (která byla nahrazena v září 2018 Oživenou dohodou o vyřešení konfliktu v Jižní Súdánské republice (R-ARCSS)), že brání práci Smíšené monitorovací a hodnotící komise ARCSS (přejmenované na Obnovenou smíšenou monitorovací a hodnotící komisi v rámci R-ARCSS) a že brání zavedení přechodných justičních orgánů ARCSS, jež stanoví i R-ARCSS. Rovněž brání operacím regionálních jednotek ochrany Organizace spojených národů.</p> <p>Makuei taktéž nese odpovědnost za závažná porušování lidských práv, včetně omezování svobody projevu.</p>	3. 2. 2018“

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2022/756**ze dne 30. září 2021****o opatřeních SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) provedených Itálií a regionem Sardinie ve prospěch společnosti Saremar***(oznámeno pod číslem C(2021)6990)***(Pouze italské znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dne 6. srpna 1999 se Komise rozhodla s ohledem na podporu, která byla na základě původních smluv o veřejné službě (dále jen „původní úmluvy“) vyplácena šesti společnostem tvořícím v té době skupinu Tirrenia, zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) ⁽²⁾.
- (2) Během fáze vyšetřování italské orgány požádaly, aby přezkoumávání spisu skupiny Tirrenia bylo rozčleněno tak, aby bylo prvořadě rozhodnuto s konečnou platností pouze o společnosti Tirrenia di Navigazione (dále jen „Tirrenia“). Důvodem této žádosti byl záměr italských orgánů skupinu počínaje společností Tirrenia privatizovat a jejich úmysl urychlit řízení s ohledem na dotčenou společnost.
- (3) Komise žádosti italských orgánů vyhověla a rozhodnutím Komise 2001/851/ES ⁽³⁾ řízení zahájené s ohledem na podporu poskytovanou společností Tirrenia ukončila. Podpora byla prohlášena za slučitelnou s výhradou určitých závazků, které italské orgány přijaly.
- (4) Rozhodnutím Komise 2005/163/ES ⁽⁴⁾ (dále jen „rozhodnutí z roku 2004“) prohlásila Komise vyrovnávací platbu, která byla poskytována ostatním společnostem ve skupině Tirrenia kromě společnosti Tirrenia ⁽⁵⁾, za částečně slučitelnou s vnitřním trhem, částečně slučitelnou s výhradou dodržení některých závazků italských orgánů a částečně neslučitelnou s vnitřním trhem. Rozhodnutí z roku 2004 vycházelo z účetních údajů za období od roku 1992 do roku 2001 a obsahovalo podmínky, jež měly zajistit slučitelnost vyrovnávací platby během celé doby platnosti původních úmluv (tj. do roku 2008).
- (5) Rozsudkem ze dne 4. března 2009 ve věcech T-265/04, T-292/04 a T-504/04 ⁽⁶⁾ Tribunál rozhodnutí z roku 2004 zrušil.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 28, 1.2.2012, s. 18 a Úř. věst. C 84, 22.3.2013, s. 58.

⁽²⁾ Úř. věst. C 306, 23.10.1999, s. 2. Bývalá skupina Tirrenia sestávala ze společností Tirrenia di Navigazione S.p.A., Adriatica S.p.A., Caremar – Campania Regionale Marittima S.p.A., Saremar – Sardegna Regionale Marittima S.p.A., Siremar – Sicilia Regionale Marittima S.p.A. a Toremar – Toscana Regionale Marittima S.p.A.

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2001/851/ES ze dne 21. června 2001 o státní podpoře udělené Itálií společnosti námořní dopravy Tirrenia di Navigazione (Úř. věst. L 318, 4.12.2001, s. 9).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2005/163/ES ze dne 16. března 2004 o státní podpoře poskytované Itálií námořním společnostem Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar (skupina Tirrenia) (Úř. věst. L 053, 26.2.2005, s. 29).

⁽⁵⁾ Konkrétně: Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar.

⁽⁶⁾ Rozsudek ve spojených věcech Tirrenia di Navigazione v. Komise, T-265/04, T-292/04 a T-504/04, EU:T:2009:48.

- (6) Dne 5. října 2011 zahájila Komise svým rozhodnutím C(2011)6961 (dále jen „rozhodnutí z roku 2011“) (7) formální vyšetřovací řízení s ohledem na různá opatření, která přijala Itálie ve prospěch společností bývalé skupiny Tirrenia. Šetření se týkalo mimo jiné vyrovnávacích plateb poskytovaných společnosti Saremar – Sardegna Regionale Marittima (dále jen „společnost Saremar“) za provozování řady námořních tras od 1. ledna 2009 a řady dalších opatření poskytovaných této společnosti.
- (7) Rozhodnutí z roku 2011 bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k předmětným opatřením.
- (8) Dne 7. listopadu 2012 rozšířila Komise vyšetřovací řízení mimo jiné na některá opatření podpory poskytovaná regionem Sardinie společnosti Saremar. Dne 19. prosince 2012 přijala Komise pozměněnou verzi (8) rozhodnutí (rozhodnutí Komise C(2012) 9452, dále jen „rozhodnutí z roku 2012“).
- (9) Rozhodnutí z roku 2012 bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské Unie* (9). Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k předmětným opatřením.
- (10) Dopisem ze dne 14. května 2013 požádal region Sardinie Komisi, aby oddělila opatření týkající se společnosti Saremar od formálního vyšetřovacího řízení, které bylo zahájeno rozhodnutími v roce 2011 a 2012 a upřednostnila tato opatření s ohledem na privatizaci společnosti.
- (11) Komise žádosti sardinských orgánů vyhověla a svým rozhodnutím (EU) 2018/261 (10) (dále jen „rozhodnutí z roku 2014“) formální vyšetřovací řízení s ohledem na některá opatření, která poskytl region Sardinie ve prospěch společnosti Saremar, ukončila. Z pěti opatření, která přijal region Sardinie ve prospěch společnosti Saremar, byla čtyři opatření posouzena v rozhodnutí z roku 2014, vyjma projektu „Bonus Sardo – Vacanza“ (viz 29. bod odůvodnění rozhodnutí).
- (12) Společnost Saremar a region Sardinie podaly žaloby na neplatnost rozhodnutí z roku 2014 k Tribunálu. Tribunál tyto žaloby zamítl ve svých rozsudcích ze dne 6. dubna 2017 ve věcech T-219/14 (11) a T-220/14 (12). Společnost Saremar ani region Sardinie nepodaly odvolání proti těmto rozsudkům, které jsou nyní konečné.
- (13) Svým rozhodnutím (EU) 2020/1411 (13) uzavřela Komise šetření týkající se společností skupiny Tirrenia kromě společnosti Tirrenia za období 1992–2008. Komise dospěla k závěru, že podpora poskytnutá k zajištění služeb námořní dopravy a kabotáže představovala existující podporu, přičemž podpora poskytnutá k zajištění služeb mezinárodní námořní dopravy byla slučitelná s rámcem pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2011 (14).
- (14) Svým rozhodnutím (EU) 2020/1412 (15) ukončila Komise formální vyšetřovací řízení týkající se opatření, která byla společností Tirrenia a jejímu nabyvateli, společnosti CIN, poskytnuta za období 2009–2020.

(7) Úř. věst. C 28, 1.2.2012, s. 18.

(8) Všechny změny se týkaly opatření ve prospěch společnosti Saremar.

(9) Úř. věst. C 84, 22.3.2013, s. 58.

(10) Rozhodnutí Komise (EU) 2018/261 ze dne 22. ledna 2014 o opatřeních SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C), SA.32016 (2011/C) provedených regionem Sardinie ve prospěch společnosti Saremar (oznámeno pod číslem C(2013) 9101) (Úř. věst. L 49, 22.2.2018, s. 22).

(11) Rozsudek ve věci Regione autonoma della Sardegna v. Komise, T-219/14, EU:T:2017:266.

(12) Rozsudek ve věci Saremar v. Komise, T-220/14, EU:T:2017:267.

(13) Rozhodnutí Komise (EU) 2020/1411 ze dne 2. března 2020 o státní podpoře č. C 64/99 (ex NN 68/99) poskytované Itálií námořním společnostem Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar (skupina Tirrenia) (Úř. věst. L 332, 12.10.2020, s. 1).

(14) Sdělení Komise: Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 15).

(15) Rozhodnutí Komise (EU) 2020/1412 ze dne 2. března 2020 o opatřeních SA.32014, SA.32015, SA.32016 (11/C) (ex 11/NN), která provedla Itálie ve prospěch společnosti Tirrenia di Navigazione a jejího nabyvatele, společnosti Compagnia Italiana di Navigazione (Úř. věst. L 332, 12.10.2020, s. 45).

- (15) Rozhodnutím Komise (EU) 2021/4268 ⁽¹⁶⁾ a rozhodnutím Komise (EU) 2021/4271 ⁽¹⁷⁾ ukončila Komise formální vyšetřovací řízení týkající se opatření, která byla společnosti Siremar a Toremar a jejich nabyvatelům poskytnuta za období od roku 2009.
- (16) Toto rozhodnutí se týká pouze opatření ve prospěch společnosti Saremar, která jsou stanovena v rozhodnutí z roku 2011 a z roku 2012 a na něž se nevztahovalo rozhodnutí z roku 2014, jak je uvedeno v 28. a 29. bodě odůvodnění. Komise bude řešit všechna ostatní opatření, jichž se týkala rozhodnutí z roku 2011 a 2012 ve věcech SA.32014, SA.32015 a SA.32016, v samostatných rozhodnutích. Tato zbývající opatření se konkrétně týkají ostatních společností v bývalé skupině Tirrenia (tj. Caremar a Laziomar).

2. SOUVISLOSTI A POPIS OPATŘENÍ, KTERÁ JSOU PŘEDMĚTEM ŠETŘENÍ

2.1. Souvislosti

2.1.1. Původní úmluvy

- (17) Skupinu Tirrenia původně vlastnil italský stát prostřednictvím společnosti Finanziaria per i Settori Industriale e dei Servizi S.p.A (dále jen „Fintecna“) ⁽¹⁸⁾ a bylo v ní šest společností: Tirrenia, Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar a Toremar. Tyto společnosti poskytovaly služby námořní dopravy na základě samostatných smluv o veřejné službě, které uzavřely s italským státem v roce 1991 na dobu dvaceti let od ledna 1989 do prosince 2008. Společnost Fintecna vlastnila 100 % základního kapitálu společnosti Tirrenia. Společnost Tirrenia zcela vlastnila společnosti Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar (společně označované jako „regionální společnosti“). Společnost Adriatica, která provozovala řadu tras mezi Itálií a Albánií, Černou Horou, Chorvatskem a Reckem, se v roce 2004 spojila se společností Tirrenia.
- (18) Účelem těchto původních úmluv bylo zajistit pravidelnost a spolehlivost velké části služeb námořní dopravy většinou z pevninské Itálie na Sicílii, Sardinii a další menší italské ostrovy. Za tímto účelem poskytoval italský stát finanční podporu ve formě dotací vyplacených přímo každé ze společností ve skupině Tirrenia.
- (19) Společnost Saremar zajišťovala některé výlučně místní kabotážní spoje mezi Sardinii a ostrovy nacházejícími se na severovýchodě a jihzápadě a mezinárodní spojení s Korsikou podle původní úmluvy se státem.

2.1.2. Prodloužení původních úmluv

- (20) Původní úmluvy, včetně úmluvy vztahující se na společnost Saremar, byly prodlouženy třikrát.
- (21) Nejprve bylo v článku 26 legislativního nařízení č. 207 ze dne 30. prosince 2008 (změněného na zákon č. 14 ze dne 27. února 2009) stanoveno prodloužení původních úmluv, jejichž platnost měla původně skončit dne 31. prosince 2008, do 31. prosince 2009.
- (22) Poté bylo v článku 19b legislativního nařízení č. 135 ze dne 25. září 2009 (dále jen „legislativní nařízení č. 135/2009“) změněného na zákon č. 166 ze dne 20. listopadu 2009 (dále jen „zákon z roku 2009“) stanoveno, že vzhledem k privatizaci společností ve skupině Tirrenia bude vlastnictví regionálních společností (vyjma společnosti Siremar) převedeno z mateřské společnosti Tirrenia takto:
- a) společnost Caremar na region Kampánie. Region Kampánie následně převede na region Lazio fungující podnik, který bude provozovat dopravní spojení s Pontinskými ostrovy (pod názvem Laziomar) ⁽¹⁹⁾;
 - b) společnost Saremar na region Sardinie;

⁽¹⁶⁾ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁷⁾ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁸⁾ Společnost Fintecna je ve 100 % vlastnictví ministerstva hospodářství a financí a specializuje se na správu podílů a procesy privatizace a zabývá se rovněž projekty racionalizace a restrukturalizace společností, které čelí obchodním, finančním a organizačním potížím.

⁽¹⁹⁾ K tomuto převodu došlo formálně dne 1. června 2011.

c) společnost Toremar na region Toskánsko.

- (23) Zákon z roku 2009 rovněž uváděl, že do 31. prosince 2009 mají být mezi italským státem a společnostmi Tirrenia a Siremar sjednány nové úmluvy. Regionální služby měly být obdobně zakotveny v nových „smlouvách o veřejné službě“, jež měly společnosti Saremar, Toremar a Caremar sjednat s regionálními orgány do 31. prosince 2009 (se Sardiníí a Toskánskem) resp. 28. února 2010 (s Kampánií a Laziem). Nové úmluvy nebo smlouvy o veřejné službě byly předmětem nabídkového řízení společně se samotnými společnostmi. Noví vlastníci jednotlivých společností poté měli uzavřít příslušné úmluvy nebo smlouvy o veřejné službě. ⁽²⁰⁾
- (24) Za tímto účelem zákon z roku 2009 dále prodloužil původní úmluvy, včetně úmluvy vztahující se na společnost Saremar, na období od 1. ledna 2010 do 30. září 2010.
- (25) V neposlední řadě stanovil zákon č. 163 ze dne 1. října 2010 (přeměňující legislativní nařízení č. 125 ze dne 5. srpna 2010, dále jen „zákon z roku 2010“) další prodloužení původních úmluv (včetně úmluvy vztahující se na společnost Saremar) na období od 1. října 2010 do dokončení procesů privatizace společností Tirrenia a Siremar.

2.1.3. Provádění rozhodnutí z roku 2014

- (26) Rozhodnutím z roku 2014 prohlásila Komise dvě opatření podpory poskytnutá společnosti Saremar za neslučitelná s vnitřním trhem, přičemž bylo zjištěno, že dvě další opatření nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. V souvislosti s tím Komise nařídila navrácení:
- a) vyrovnávací platby ve výši 10 milionů EUR vyplacených společnosti Saremar za provozování dvou dalších tras mezi Sardiníí a pevninou;
- b) plánované rekapitalizace ve výši 6 099 961 EUR (přičemž 824 309,69 EUR již bylo společnosti Saremar vyplaceno).
- (27) Itálie provedla rozhodnutí z roku 2014, ačkoli některé postupy v době přijetí tohoto rozhodnutí stále probíhají. Zejména:
- a) Dopisem ze dne 10. dubna 2015 italské orgány oznámily, že dne 15. ledna 2015 soud Tribunale di Cagliari rozhodl, že společnosti Saremar bude povoleno zahájit vyrovnací řízení. Cílem řízení byl prodej veškerých aktiv společnosti Saremar a uspokojení pohledávek věřitelů, a to s ukončením obchodní činnosti společnosti Saremar k určitému datu (původně stanoveno na 31. prosince 2015). Pohledávky ze státní podpory byly zapsány v příslušném pořadí a obsahovaly úroky splatné do 1. července 2014 s částkou ve výši 11 131 231,60 EUR. Toto datum je datem, kdy společnost Saremar požádala o povolení zahájit vyrovnací řízení, které podle italského práva zastavuje nabíhání splatných úroků ⁽²¹⁾;
- b) Dopisem ze dne 28. října 2015 informovaly italské orgány Komisi, že prodej plavidel společnosti Saremar a postoupení závazků veřejné služby provozované společností Saremar budou nabízeny zvlášť. Rovněž zaslaly nařízení, které vydal soud Tribunale di Cagliari dne 22. července 2015, jež ověřilo vyrovnací řízení (tzv. „omologazione“), a informovaly Komisi, že bylo obdrženo osm vyjádření zájmu o loď společnosti Saremar. Dopisem ze dne 21. ledna 2016 italské orgány potvrdily, že společnost Saremar bude provozovat činnost pouze do 31. března 2016. Zároveň oznámily, že loď společnosti Saremar byly prodány společnosti Delcoservizi Srl (dále jen „Delcoservizi“), přičemž samotný převod se měl uskutečnit do 30. dubna 2016, a že řízení pro zadání zakázky na veřejné služby stále probíhalo a byla obdržena dvě vyjádření zájmu;
- c) Dopisem ze dne 19. května 2016 italské orgány oznámily, že zakázka na veřejné služby byla zadána společnosti Delcomar Srl (dále jen „Delcomar“). Dne 31. března 2016 tak společnost Saremar přestala na trasách poskytovat služby v oblasti námořní dopravy a od 1. dubna 2016 veřejné služby poskytuje společnost Delcomar. Italské orgány také Komisi informovaly o tom, že po převodu aktiv společnosti Saremar, který se rovněž uskutečnil dne 31. března 2016, nařídila Regionální rada Sardinie svým rozhodnutím č. 24/23 ze dne 22. dubna 2016 likvidaci společnosti Saremar. Regionální rada v uvedeném rozhodnutí uvedla, že vzhledem k tomu, že společnost Saremar ukončila veškeré své činnosti ke dni 31. března 2016, pozbyla svého účelu a musela být likvidována, a že region jmenoval nového likvidátora;

⁽²⁰⁾ Článek 19b odst. 10 legislativního nařízení č. 135/2009.

⁽²¹⁾ Viz body 130 a 133 sdělení Komise o navrácení protiprávních a neslučitelných státních podpor, C 247/1, ze dne 23. července 2019.

- d) Dopisem ze dne 20. července 2016 italské orgány informovaly Komisi, že na základě finančních prostředků získaných z likvidace aktiv společnosti Saremar a seznamu přihlášených pohledávek mohlo být převedeno na pohledávky státní podpory pouze 4 452 226,42 EUR (přibližně 40 % dlužné částky). Dále potvrdily, že společnost Saremar propustila všechny své zaměstnance a bude vymazána z obchodního rejstříku, jakmile bude dokončena její likvidace, a že prodávající (společnost Saremar) a kupující aktiv (společnost Delcoservizi) mezi sebou nemají žádné vazby jakéhokoli druhu. Dopisem ze dne 17. července 2017 italské orgány předložily důkaz o platbě částky 4 452 226,42 EUR, kterou likvidátoři společnosti Saremar vyplatili regionu.

2.2. Opatření, jichž se týkala rozhodnutí z roku 2011 a 2012

- (28) Předmětem formálního vyšetřovacího řízení, které bylo zahájeno rozhodnutími z roku 2011 a 2012, jsou tato opatření:
- 1) vyrovnávací platba za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu na základě prodloužení původních úmluv (opatření č. 1);
 - 2) nezákonné prodloužení podpory na záchranu společností Tirrenia a Siremar (opatření č. 2);
 - 3) privatizace společností bývalé skupiny Tirrenia ⁽²²⁾ (opatření č. 3);
 - 4) vyrovnávací platba za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu na základě budoucích úmluv/smluv o veřejné službě (opatření č. 4);
 - 5) přednost v přístavu (opatření č. 5);
 - 6) opatření stanovená zákonem z roku 2010 (opatření č. 6);
 - 7) pět dalších opatření, která přijal region Sardinie ve prospěch společnosti Saremar (opatření č. 7).
- (29) Rozhodnutím z roku 2014 uzavřela Komise formální vyšetřovací řízení týkající se čtyř z pěti opatření přijatých regionem Sardinie ve prospěch společnosti Saremar, uvedených výše jako opatření č. 7. Neuzavřela však vyšetřování týkající se pátého opatření: projekt „Bonus Sardo – Vacanza“ ⁽²³⁾. Komise tak v případě společnosti Saremar ještě nezaujala stanovisko ke slučitelnosti opatření č. 1, 3, 4, 5, 6 a projektu „Bonus Sardo – Vacanza“ s vnitřním trhem.

3. LIKVIDACE PŘÍJEMCE A ABSENCE HOSPODÁŘSKÉ KONTINUITY

- (30) Komise připomíná, že systém *ex ante* kontroly nových opatření podpory stanovený v čl. 108 odst. 3 SFEU je navržen tak, aby se zabránilo poskytnutí podpory, která je neslučitelná s vnitřním trhem ⁽²⁴⁾. Pokud jde o navrácení neslučitelné podpory, Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že pravomoc Komise nařít členskému státu, aby navrátil podporu, kterou Komise považuje za neslučitelnou s vnitřním trhem, má za cíl odstranit narušení hospodářské soutěže způsobené konkurenční výhodou, ze které měl na trhu prospěch příjemce této podpory, aby mohla být obnovena situace, která existovala před poskytnutím uvedené podpory ⁽²⁵⁾. Nemůže-li společnost splatit podporu, vyžaduje se v rámci uplatnění opatření, aby dotčený členský stát nařídil likvidaci této společnosti ⁽²⁶⁾, tj. ukončení její činnosti a prodej aktiv za tržních podmínek.
- (31) Jinak řečeno, hlavním cílem kontroly systému státních podpor je zabránit poskytování neslučitelných státních podpor. Pokud je tedy hospodářská soutěž na vnitřním trhu narušena vyplacením protiprávní a neslučitelné státní podpory, je třeba zajistit, aby byl nastolen stav předcházející tomuto narušení hospodářské soutěže, v případě potřeby i likvidací příjemce.

⁽²²⁾ To zahrnuje odložení platby části kupní ceny za nabytí oboru podnikání společnosti Tirrenia ze strany společností CIN a několik údajných dodatečných opatření podpory v rámci privatizace oboru podnikání společnosti Siremar (např. protizáruka a navýšení kapitálu společnosti Cdl ze strany státu).

⁽²³⁾ V rozhodnutí z roku 2014 se uvádí, že tento projekt bude posouzen v samostatném rozhodnutí.

⁽²⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. března 2020, Vodafone Magyarorszá, C-75/18, EU:C:2020:139, bod 19.

⁽²⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. prosince 2012, Komise v. Španělsko („Magesfa II“), C-610/10, EU:C:2012:781, bod 105.

⁽²⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. ledna 2018, Komise v. Řecko („United Textiles“), C-363/16, EU:C:2018:12, bod 36.

- (32) Na základě těchto podkladů Komise konstatuje, že se stále probíhající opatření uvedená v 28. a 29. bodě odůvodnění týkají buď společnosti Saremar, která se aktuálně nachází v likvidaci (opatření č. 1 a projekt Bonus Sardo – Vacanza), nebo nástupců společnosti Saremar po její privatizaci (opatření č. 3 a č. 4), anebo obou (opatření č. 5 a č. 6). Privatizace společnosti Saremar však neproběhla tak, jak bylo popsáno a předběžně posouzeno ve 149., 150., 238. až 246., 305. a 306. bodě odůvodnění rozhodnutí z roku 2012. Namísto toho byla společnost Saremar likvidována a její aktiva a zakázka na veřejné služby byly nabídnuty v samostatných nabídkových řízeních.
- (33) Podle italského práva platí ⁽²⁷⁾, že jakmile společnost vstoupí do likvidace, její aktiva se prodají a výnosy z prodeje se převedou jejím věřitelům podle pořadí jejich pohledávek na seznamu přihlášených pohledávek. Komise v této souvislosti musí nejprve stanovit, zda další šetření týkající se společnosti Saremar nadále slouží nějakému účelu. Není-li tomu tak, musí na základě judikatury Soudního dvora stanovit, zda mezi společnostmi Saremar a dalšími společnostmi může existovat hospodářská kontinuita.
- (34) Pokud jde o společnost Saremar, Komise uvádí, že dne 15. ledna 2015 vstoupila společnost Saremar na základě rozhodnutí z roku 2014 do vyrovnacího řízení a že byl jmenován její likvidátor. Podle italského práva je vyrovnací řízení řízením, jehož cílem je zajistit pokračování obchodní činnosti. Komise však uvádí, že v tomto případě bylo společnosti povoleno zahájit „*concordato preventivo con cessione dei beni*“, tj. řízení o likvidaci po dohodě s věřiteli, jejímž účelem byl prodej aktiv společnosti a ukončení její obchodní činnosti, a to pouze s dočasným pokračováním činnosti. Toto řízení je pod dohledem soudce, který musí ověřit dohodu mezi věřiteli. Komise uvádí, že v tomto případě ověřil soud Tribunale di Cagliari dne 22. července 2015 dohodu mezi věřiteli společnosti Saremar, a to s pokračováním činnosti do 31. prosince 2015 (viz 27. bod odůvodnění). Komise má tudíž za to, že ze zvoleného řízení již vyplývalo, že na jeho konci společnost Saremar na trhu nebude působit.
- (35) Komise uvádí, že společnost Saremar ukončila veškeré své činnosti dne 31. března 2016 (viz 27. bod odůvodnění), včetně služeb trajektové dopravy na trasách provozovaných na základě smlouvy o veřejné službě. Zakázka na veřejné služby byla od toho okamžiku svěřena společnosti Delcomar. Současně byla její plavidla prodána společnosti Delcoservizi. Po prodeji aktiv společnosti Saremar dne 22. dubna 2016 nařídila Regionální rada Sardinie rozhodnutím č. 24/23 likvidaci společnosti Saremar.
- (36) Itálie navíc provedla rozhodnutí z roku 2014 správně, i když se zpožděním. Pohledávka týkající se státní podpory ve výši 10 824 309,69 EUR, včetně úroků, byla řádně zapsána na seznam přihlášených pohledávek společnosti. Z této částky mohlo být Itálii po prodeji aktiv společnosti Saremar vyplaceny pouze přibližně 4,4 milionu EUR. Jelikož však insolvenční řízení společnosti Saremar vedlo k likvidaci a společnost již nadále nevykonává žádnou činnost ⁽²⁸⁾, Komise předběžně ukončila řízení o navrácení podpory dopisem ze dne 13. září 2017, který zaslala Itálii.
- (37) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise podotýká, že společnost Saremar za posledních pět let nevykonávala žádnou hospodářskou činnost, její aktiva byla prodána, zaměstnanci byli propuštěni a že bude vymazána z obchodního rejstříku, jakmile bude dokončeno řízení o likvidaci. Jakékoli případné narušení hospodářské soutěže nebo ovlivnění obchodu v souvislosti s opatřeními uvedenými v 28. a 29. bodě odůvodnění bylo ukončeno poté, co společnost Saremar přestala vykonávat svou činnost. Pohledávka uvedená v rozhodnutí z roku 2014 navíc byla uspokojena pouze zčásti (přibližně 40 % dlužné částky, viz 27. a 36. bod odůvodnění).
- (38) Na základě těchto podkladů Komise konstatuje, že oba cíle kontroly státních podpor a navrácení podpory uvedené výše, tj. zabránit poskytování neslučitelných státních podpor a zajistit, aby byl nastolen stav předcházející narušení hospodářské soutěže z důvodu státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem, již byly splněny. Společnost Saremar již není hospodářským subjektem činným na trhu a nachází se v likvidaci. Pohledávky státní podpory mohly být po prodeji aktiv společnosti Saremar uspokojeny pouze částečně z důvodu nedostatečných finančních prostředků. Další šetření týkající se společnosti Saremar je tudíž bezúčelné.

⁽²⁷⁾ Regio Decreto 16 marzo 1942, n. 267, v pozměněném znění (tzv. „*Legge Fallimentare*“).

⁽²⁸⁾ Viz bod 129 sdělení Komise o navrácení protiprávních a neslučitelných státních podpor, C 247/1, ze dne 23. července 2019.

- (39) Pokud jde o otázku případné hospodářské kontinuity mezi společnostmi Saremar a jejími nástupci, lze podle judikatury vzít v úvahu tyto faktory: rozsah převodu (aktiva a pasiva, převzetí pracovní síly, seskupená aktiva), převodní cena, totožnost vlastníků nabývajících firmy a původní firmy, okamžik, ke kterému byl převod uskutečněn (po zahájení vyšetřování, po zahájení řízení nebo po přijetí konečného rozhodnutí) a hospodářská logika transakce ⁽²⁹⁾.
- (40) Na základě těchto podkladů Komise konstatuje, že v rámci řízení o navrácení podpory při provádění rozhodnutí z roku 2014 již posoudila, zda by povinnost splatit podporu poskytnutou společnosti Saremar měla přejít na jiné podniky, na něž mohlo být převedeno podnikání nebo aktiva příjemce podpory. V rámci uvedeného řízení o navrácení podpory Komise uznala, že by se povinnost navrácení podpory vztahovala pouze na společnost Saremar a vyloučila propojenost se společnostmi Delcomar nebo Delcoservizi (společně označované jako „nástupci“) v rámci hospodářské kontinuity, a to z těchto důvodů:
- poskytování služeb trajektové dopravy na trasách na základě smlouvy o veřejné službě a samotných lodí bylo zadáno prostřednictvím dvou samostatných, transparentních, veřejných a nediskriminačních nabídkových řízení;
 - zaměstnanci společnosti Saremar byli propuštěni a její nástupci je znovu zaměstnali pouze částečně ⁽³⁰⁾;
 - zatímco nástupci jsou soukromými provozovateli, společnost Saremar je ve 100 % vlastnictví regionu Sardinie. Mezi prodávajícím a kupujícím aktiv tedy nelze stanovit žádný vztah;
 - investiční či nabídková rozhodnutí nástupců jsou tržními rozhodnutími.
- (41) Od předběžného uzavření případu týkajícího se navrácení podpory neobdržela Komise žádné informace, které by mohly změnit její postoj k této záležitosti. Na základě dostupných informací lze tedy vyloučit hospodářskou kontinuitu mezi společnostmi Saremar a společnostmi Delcomar či Delcoservizi, případně oběma. Komise bude i nadále sledovat likvidaci společnosti Saremar až do jejího výmazu z obchodního rejstříku. Pouze ten jí umožní s konečnou platností ukončit řízení o navrácení podpory uvedené v rozhodnutí z roku 2014 ⁽³¹⁾.
- (42) Vzhledem k likvidaci společnosti Saremar a absenci hospodářské kontinuity s jejími nástupci je formální vyšetřovací řízení, které bylo zahájeno podle čl. 108 odst. 2 prvního pododstavce Smlouvy o fungování EU, týkající se stále nevyplacených opatření, která byla poskytnuta ve prospěch společnosti Saremar nebo jejích nástupců, nadále bezúčelné.
- (43) Toto rozhodnutí se netýká jiných záležitostí, jež byly uvedeny v rozhodnutích z roku 2011 a 2012 ⁽³²⁾, nebo na něž byla Komise upozorněna zúčastněnými stranami v průběhu šetření zahájeného na základě těchto rozhodnutí, ani je předem nehodnotí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Řízení zahájené podle čl. 108 odst. 2 prvního pododstavce Smlouvy o fungování EU dne 5. října 2011 a prodloužené do 19. prosince 2012 týkající se společnosti Saremar a jejích nástupců se tímto ukončuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

⁽²⁹⁾ Rozsudek ve věci Fortischem a.s. v. Komise, T-121/15, EU:T:2019:684, bod 208.

⁽³⁰⁾ Na základě informací, které měla Komise k dispozici, by společnost Delcomar znovu zaměstnala méně než 20 % zaměstnanců společnosti Saremar.

⁽³¹⁾ Viz body 136 až 140 sdělení Komise o navrácení protiprávních a neslučitelných státních podpor, C 247/1, ze dne 23. července 2019.

⁽³²⁾ Viz 6. a 8. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V Bruselu dne 30. září 2021.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2022/757**ze dne 11. května 2022,****kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2021/1182, pokud jde o harmonizované normy pro systémy managementu jakosti, sterilizaci a aplikaci řízení rizika na zdravotnické prostředky**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 10 odst. 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 8 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ⁽²⁾ se předpokládá, že prostředky, které jsou ve shodě s příslušnými harmonizovanými normami nebo relevantními částmi uvedených norem, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, jsou ve shodě s požadavky stanovenými v tomto nařízení, na které se tyto normy nebo jejich části vztahují.
- (2) Nařízení (EU) 2017/745 nahradilo ode dne 26. května 2021 směrnice Rady 90/385/EHS ⁽³⁾ a 93/42/EHS ⁽⁴⁾.
- (3) Prováděcím rozhodnutím C(2021) 2406 ⁽⁵⁾ požádala Komise Evropský výbor pro normalizaci (CEN) a Evropský výbor pro normalizaci v elektrotechnice (CENELEC) o revizi stávajících harmonizovaných norem pro zdravotnické prostředky vypracovaných na podporu směrnic 90/385/EHS a 93/42/EHS a o vypracování nových harmonizovaných norem na podporu nařízení (EU) 2017/745.
- (4) Na základě žádosti uvedené v prováděcím rozhodnutí C(2021) 2406 revidovaly výbory CEN a CENELEC harmonizované normy EN 285:2015 a EN ISO 14971:2019, na něž nejsou zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, tak, aby zohledňovaly nejnovější technický a vědecký pokrok, a přizpůsobily je požadavkům nařízení (EU) 2017/745. Výsledkem bylo přijetí revidované harmonizované normy EN 285:2015+A1:2021 o sterilizaci a změny EN ISO 14971:2019/A11:2021 harmonizované normy EN ISO 14971:2019 o aplikaci řízení rizika na zdravotnické prostředky.
- (5) Komise společně s výbory CEN a CENELEC posoudila, zda harmonizované normy EN 285:2015+A1:2021 a EN ISO 14971:2019 ve znění normy EN ISO 14971:2019/A11:2021 odpovídají požadavku stanovenému v prováděcím rozhodnutí C(2021) 2406.
- (6) Harmonizované normy EN 285:2015+A1:2021 a EN ISO 14971:2019 ve znění normy EN ISO 14971:2019/A11:2021 splňují požadavky, které mají upravovat a které jsou stanoveny v nařízení (EU) 2017/745. Je proto vhodné zveřejnit odkazy na harmonizované normy EN 285:2015+A1:2021 a EN ISO 14971:2019 a na jejich změnu v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Rady 90/385/EHS ze dne 20. června 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se aktivních implantabilních zdravotnických prostředků (Úř. věst. L 189, 20.7.1990, s. 17).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích (Úř. věst. L 169, 12.7.1993, s. 1).

⁽⁵⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise C(2021) 2406 ze dne 14. dubna 2021 o žádosti o normalizaci předložené Evropskému výboru pro normalizaci a Evropskému výboru pro normalizaci v elektrotechnice, pokud jde o zdravotnické prostředky, na podporu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745, a pokud jde o diagnostické zdravotnické prostředky *in vitro*, na podporu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746.

- (7) Příloha prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2021/1182⁽⁶⁾ obsahuje odkazy na harmonizované normy vypracované na podporu nařízení (EU) 2017/745.
- (8) Aby bylo zajištěno, že odkazy na harmonizované normy vypracované na podporu nařízení (EU) 2017/745 jsou uvedeny v jednom aktu, měly by být odkazy na harmonizované normy EN 285:2015+A1:2021 a EN ISO 14971:2019 a na její změnu zahrnuty do prováděcího rozhodnutí (EU) 2021/1182.
- (9) Odkazy na harmonizovanou normu EN ISO 13485:2016 o systémech managementu jakosti a její změnu EN ISO 13485:2016/A11:2021 jsou zveřejněny prováděcím rozhodnutím (EU) 2021/1182. Toto zveřejnění však neobsahuje odkaz na opravu této normy – EN ISO 13485:2016/AC:2018. Oprava se týká pouze formálních aspektů evropské předmluvy a informativních příloh, aniž by byla dotčena podstata harmonizované normy. Harmonizovaná norma EN ISO 13485:2016 ve znění normy EN ISO 13485:2016/A11:2021 a opravy EN ISO 13485:2016/AC:2018 splňuje požadavky, které má upravovat a které jsou stanoveny v nařízení (EU) 2017/745. Aby se zajistilo, že se opravy provedené normou EN ISO 13485:2016/AC:2018 použijí pro účely předpokladu shody s příslušnými požadavky nařízení (EU) 2017/745, je nezbytné zahrnout odkaz na uvedenou opravu do prováděcího rozhodnutí (EU) 2021/1182. Z důvodů právní jistoty by měl být odkaz na opravu EN ISO 13485:2016/AC:2018 zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* se zpětnou působností.
- (10) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2021/1182 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (11) Soulad s harmonizovanou normou zakládá předpoklad shody s odpovídajícími základními požadavky stanovenými v harmonizačních právních předpisech Unie ode dne zveřejnění odkazu na takovou normu v *Úředním věstníku Evropské unie*. Toto rozhodnutí by proto mělo vstoupit v platnost dnem vyhlášení,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha prováděcího rozhodnutí (EU) 2021/1182 se mění v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Bod 1 přílohy se použije ode dne 5. ledna 2022.

V Bruselu dne 11. května 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

⁽⁶⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/1182 ze dne 16. července 2021 o harmonizovaných normách pro zdravotnické prostředky vypracovaných na podporu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 (Úř. věst. L 256, 19.7.2021, s. 100).

PŘÍLOHA

Příloha prováděcího rozhodnutí (EU) 2021/1182 se mění takto:

1) položka č. 10 se nahrazuje tímto:

č.	Odkaz na normu
„10.	EN ISO 13485:2016 Zdravotnické prostředky – Systémy managementu jakosti – Požadavky pro účely předpisů (ISO 13485:2016) EN ISO 13485:2016/AC:2018 EN ISO 13485:2016/A11:2021“

2) doplňují se nové položky, které znějí:

č.	Odkaz na normu
„15.	EN 285:2015+A1:2021 Sterilizace – Parní sterilizátory – Velké sterilizátory
16.	EN ISO 14971:2019 Zdravotnické prostředky – Aplikace řízení rizika na zdravotnické prostředky (ISO 14971:2019) EN ISO 14971:2019/A11:2021“

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2022/758

ze dne 27. dubna 2022

o ochraně novinářů a obránců lidských práv, kteří se podílejí na účasti veřejnosti, před zjevně neopodstatněnými nebo zneužívajícími soudními řízeními („strategické žaloby proti účasti veřejnosti“)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 2 Smlouvy o Evropské unii uvádí, že Unie je založena na hodnotách úcty k lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin.
- (2) Ustanovení čl. 10 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii uvádí, že každý občan má právo podílet se na demokratickém životě Unie. Listina základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) zajišťuje mimo jiné právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7), ochranu osobních údajů (článek 8), svobodu projevu a informací, která zahrnuje respektování svobody a plurality sdělovacích prostředků (článek 11), a právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47).
- (3) Právo na svobodu projevu a informací podle článku 11 Listiny zahrnuje právo zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky bez zasahování veřejné moci a bez ohledu na hranice. Ačkoli se nejedná o absolutní právo, jeho omezení musí být stanovena zákonem, musí respektovat podstatu práva a musí být zavedena pouze tehdy, pokud jsou nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého (čl. 52 odst. 1 Listiny).
- (4) V souladu s čl. 52 odst. 3 Listiny a s vysvětlením k Listině by měl být článek 11 Listiny přisouzen smysl a rozsah článku 10 o svobodě projevu a informací Evropské úmluvy o lidských právech, jak jej vykládá Evropský soud pro lidská práva. Článek 10 Evropské úmluvy o lidských právech chrání svobodu projevu a informací. V rámci působnosti Evropské úmluvy o lidských právech musí být jakékoli omezení stanoveno zákonem, musí být v demokratické společnosti nezbytné a musí být zavedeno za účelem dosažení legitimních cílů stanovených v čl. 10 odst. 2 Evropské úmluvy o lidských právech.
- (5) Evropská úmluva o lidských právech rovněž ukládá smluvním státům pozitivní závazek chránit svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků a vytvářet příznivé prostředí pro účast ve veřejné diskusi ⁽¹⁾. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva dále upřesňuje, že svoboda projevu představuje jeden z podstatných základů demokratické společnosti a vztahuje se nejen na informace nebo myšlenky, které jsou příznivě přijímány nebo považovány za

⁽¹⁾ Viz například rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 14. září 2010 ve věcech č. 2668/07, 6102/08, 30079/08, 7072/09 a 7124/09, Dink proti Turecku, bod 137. K pozitivním závazkům uvedeným v článku 10 Evropské úmluvy o lidských právech viz rovněž zpráva výzkumného oddělení Evropského soudu pro lidská práva, https://www.echr.coe.int/documents/research_report_article_10_eng.pdf.

neškodné či bezvýznamné, ale i na ty, které zraňují, šokují nebo znepokojují stát nebo některou skupinu obyvatel^(?). Dále objasnil, že „v demokratické společnosti musí být i malým a neformálním skupinám účastnícím se kampaní (...) umožněno účinně vykonávat svou činnost“ a že „existuje silný veřejný zájem na tom, aby takové skupiny a jednotlivci mimo hlavní proud přispívali k veřejné diskusi šířením informací a myšlenek o věcech obecného veřejného zájmu“^(?).

- (6) Novináři plní důležitou úlohu při usnadňování veřejné diskuse a šíření a přijímání informací, názorů a myšlenek^(*). Je nezbytné poskytnout jim potřebný prostor, aby mohli přispívat k otevřené, svobodné a spravedlivé diskusi a čelit dezinformacím a jiným manipulativním zásahům, mimo jiné ze strany aktérů ze třetích zemí. Novináři by měli mít možnost vykonávat svou činnost efektivně, aby zajistili občanům přístup k pluralitě názorů v evropských demokraciích.
- (7) V evropských demokraciích hrají důležitou roli také obránci lidských práv, zejména při prosazování základních práv, demokratických hodnot, sociálního začleňování, ochrany životního prostředí a zásad právního státu. Měli by mít možnost aktivně se účastnit veřejného života a vyjadřovat se k politickým otázkám a rozhodovacím procesům bez obav ze zastrasování. Obránci lidských práv se rozumí jednotlivci nebo organizace zabývající se obranou základních práv a řady dalších práv, včetně práv v oblasti životního prostředí a klimatu, práv žen, práv osob LGBTIQ, práv osob menšinového rasového nebo etnického původu, pracovních práv nebo náboženských svobod.
- (8) Zdravá a prosperující demokracie vyžaduje, aby se lidé mohli aktivně účastnit veřejné diskuse. V zájmu zajištění smysluplné účasti by měli mít lidé možnost přístupu ke spolehlivým informacím, které jim umožní utvářet si vlastní názory a uplatňovat vlastní úsudek ve veřejném prostoru, v němž lze různé názory svobodně vyjadřovat.
- (9) Pro podporu tohoto prostředí je důležité chránit novináře a obránce lidských práv před zjevně neopodstatněnými a zneužívajícími soudními řízeními proti účasti veřejnosti (obecně známými jako strategické žaloby proti účasti veřejnosti – „SLAPP“). Tato soudní řízení jsou buď zjevně neopodstatněnými, nebo zcela či částečně neopodstatněnými řízeními, která obsahují prvky zneužití, jež odůvodňují domněnku, že hlavním účelem soudního řízení je zabránit účasti veřejnosti, omezit ji nebo ji postihnout. Mezi znaky takového zneužití patří nepřiměřená, nepoměrná nebo neodůvodněná povaha nároku nebo jeho části, existence více nároků uplatněných žalobcem ve vztahu k obdobným věcem, nebo zastrasování, obtěžování či vyhrožování ze strany žalobce nebo jeho zástupců před zahájením zjevně neopodstatněného nebo zneužívajícího soudního řízení. Tato řízení představují zneužití soudního řízení a zbytečně zatěžují soudy, neboť jejich cílem není přístup ke spravedlnosti, ale obtěžování a umlčení žalovaných. Dlouhá řízení zatěžují vnitrostátní soudní systémy.
- (10) Zjevně neopodstatněná a zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti mohou mít podobu širokého spektra zneužití práva, především v občanskoprávních nebo trestních věcech, ale také ve věcech správního práva, a mohou se zakládat na různých důvodech.

(?) Viz rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 7. prosince 1976 ve věci č. 5493/72, *Handyside* proti Spojenému království, bod 49.

(?) Viz rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 15. února 2005 ve věci č. 68416/01, *Steel a Morris* proti Spojenému království, bod 89.

(*) Doporučení CM/Rec(2022)4 Výboru ministrů Rady Evropy o podpoře příznivého prostředí pro kvalitní žurnalistiku v digitálním věku stanoví, že „...kvalitní žurnalistika, která se opírá o normy profesní etiky a zároveň nabývá různých forem v závislosti na zeměpisném, právním a společenském kontextu, sleduje dvojitý cíl: působit jako veřejný strážce v demokratických společnostech a přispívat k informovanosti a osvětě veřejnosti“, https://search.coe.int/cm/pages/result_details.aspx?objectid=0900001680a5ddd0. Rezoluce č. 2213 (2018) o postavení novinářů v Evropě přijatá Parlamentním shromážděním Rady Evropy hovoří v souvislosti s profesionálními novináři o „poslání poskytovat veřejnosti informace o obecných či odborných tématech, které jsou předmětem zájmu, co nejodpovědněji a nejobjektivněji“. https://search.coe.int/cm/pages/result_details.aspx?objectid=0900001680a5ddd0.

- (11) Taková soudní řízení jsou často zahajována mocnými jednotlivci nebo subjekty (např. lobbistickými skupinami, korporacemi a státními orgány) ve snaze umlčet veřejnou diskusi. Často se týkají nerovnováhy moci mezi stranami, přičemž žalobce má silnější postavení než žalovaný, například finanční nebo politické. Ačkoli se nejedná o nezbytnou součást zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení, nerovnováha moci, pokud se vyskytuje, významně zvyšuje škodlivé účinky, jakož i odrazující účinky soudních řízení proti účasti veřejnosti.
- (12) Zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti mohou mít nepříznivý dopad na důvěryhodnost a pověst zejména novinářů a obránců lidských práv a vyčerpávat jejich finanční i jiné zdroje. Pro osoby, proti nimž se tato řízení vedou, a jejich rodinné příslušníky mohou mít nepříznivé psychologické důsledky. Zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti ohrožují schopnost novinářů a obránců lidských práv vykonávat svou činnost. V důsledku takových řízení může dojít ke zpoždění nebo úplnému znemožnění zveřejnění informací týkajících se věci veřejného zájmu. Existence takových řízení může mít v širším smyslu odrazující účinek na práci novinářů, a zejména obránců lidských práv, neboť přispívá k autocenzuře v očekávání možných budoucích soudních řízení, což vede k ochuzení veřejné diskuse v neprospěch celé společnosti. Délka řízení, finanční tlak a hrozba trestních sankcí představují mocné nástroje k zastrašování a umlčování kritických hlasů.
- (13) Osoby, proti nimž se zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vedou, často čelí několika soudním řízením současně a v několika jurisdikcích. Soudní řízení zahájená v jurisdikci jednoho členského státu proti osobě s bydlištěm v jiném členském státě je obvykle pro žalovaného složitější a nákladnější. Žalobci ve zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti mohou rovněž využívat procesní nástroje k prodloužení délky soudního řízení a zvýšení jeho nákladů a podávat žaloby v jurisdikci, kterou považují za příznivou pro svůj případ, spíše než u soudu, který je pro projednání žaloby nevhodnější.
- (14) Zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti jsou v Evropské unii na vzestupu. Podle nejnovějších studií ⁽⁶⁾ se taková řízení využívají ve všech členských státech stále častěji.
- (15) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 25. listopadu 2020 ⁽⁶⁾ odsoudil používání SLAPP k umlčení nebo zastrašování investigativních novinářů a sdělovacích prostředků a vytváření atmosféry strachu v souvislosti s informováním o některých tématech a vyzval Komisi, aby předložila návrh, který by jim zabránil. Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 11. listopadu 2021 ⁽⁷⁾ o posílení demokracie a svobody a plurality sdělovacích prostředků v EU: nevhodné využívání občanskoprávních a trestněprávních žalob k umlčení novinářů, nevládních organizací a občanské společnosti znovu zdůraznil rozšířenost tohoto jevu a potřebu účinných záruk pro jeho oběti v celé Unii.

⁽⁶⁾ Akademická síť pro práva vyplývající z evropského občanství, *Ad hoc* žádost – SLAPP v kontextu EU, 29. května 2020, https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/ad-hoc-literature-review-analysis-key-elements-slapp_en.pdf, s. 4 a Akademická síť pro práva vyplývající z evropského občanství, Strategická žaloba proti účasti veřejnosti (SLAPP) v Evropské unii: srovnávací studie, 30. června 2021. https://ec.europa.eu/info/files/strategic-lawsuits-against-public-participation-slapp-european-union-comparative-study_en.

⁽⁶⁾ P9_TA(2020)0320. V tomto usnesení Parlament rovněž připomněl znění svého usnesení ze dne 28. března 2019 (P8_TA(2019)0328).

⁽⁷⁾ P9_TA(2021)0451.

- (16) Platforma Rady Evropy pro podporu ochrany žurnalistiky a bezpečnosti novinářů⁽⁸⁾ rovněž zaznamenala rostoucí počet varování týkajících se vážného ohrožení bezpečnosti novinářů a svobody sdělovacích prostředků v Evropě, včetně četných případů soudního zastrasování. Partnerská sdružení platformy Rady Evropy pro podporu ochrany žurnalistiky a bezpečnosti novinářů ve výroční zprávě pro rok 2021 obdobně zdůrazňují výrazný nárůst počtu varování souvisejících se SLAPP nahlášených v roce 2020 oproti předchozímu roku, a to jak v počtu varování, tak v počtu jurisdikcí dotčených členských států Rady Evropy⁽⁹⁾. Rada Evropy ve svém doporučení o ochraně žurnalistiky a bezpečnosti novinářů a dalších mediálních činitelů⁽¹⁰⁾ ze dne 13. dubna 2016 doporučila svým členským státům, aby přijaly nezbytná legislativní a/nebo jiná opatření k zabránění bezdůvodnému, šikanóznímu nebo zlovolnému využívání práva a soudních procesů k zastrasování a umlčování novinářů a dalších mediálních činitelů.
- (17) Zprávy Komise o právním státu pro rok 2020⁽¹¹⁾ a 2021⁽¹²⁾ zdůrazňují, že v řadě členských států čelí novináři a další osoby, které se podílejí na ochraně veřejného zájmu, stále častěji hrozbám a útokům v souvislosti se svou publikační činností a prací, a to v různých formách včetně využití SLAPP.
- (18) Výrazným příkladem využívání soudních řízení proti účasti veřejnosti v Unii je případ novinářky Daphne Caruanové Galiziaové, která v době své vraždy čelila více než 40 občanskoprávním a trestním řízením pro urážku na cti a pomluvu v souvislosti se svou investigativní činností.
- (19) Evropský akční plán pro demokracii⁽¹³⁾, který Komise představila dne 3. prosince 2020, zdůrazňuje zásadní roli svobodných a pluralitních sdělovacích prostředků v demokracii, jakož i význam občanské společnosti. Vyzdvihuje mimo jiné důležitou úlohu, kterou nezávislé a pluralitní sdělovací prostředky plní, aby umožnily občanům činit informovaná rozhodnutí, jakož i v boji proti manipulaci s informacemi a zasahování do informačního prostoru, včetně dezinformací. Komise v této souvislosti přijala doporučení (EU) 2021/1534 o zajištění ochrany, bezpečnosti a posílení postavení novinářů a dalších pracovníků sdělovacích prostředků v Evropské unii⁽¹⁴⁾. Cílem uvedeného doporučení je zajistit bezpečnější pracovní podmínky pro všechny pracovníky sdělovacích prostředků, aby nemuseli být vystaveni strachu a zastrasování, ať už online, nebo offline. S ohledem na rostoucí hrozbu, kterou pro svobodu sdělovacích prostředků a účast veřejnosti představují zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti, by Unie měla vypracovat jednotný a účinný přístup k potírání takových řízení. Toto doporučení doplňuje doporučení (EU) 2021/1534 tím, že poskytuje konkrétní doporučení týkající se zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti. Přesahuje rámec ochrany novinářů a dalších pracovníků sdělovacích prostředků a zahrnuje do své oblasti působnosti i obránce lidských práv. Toto doporučení by se mělo zabývat konkrétní hrozbou, kterou zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti představují, a tím podpořit řádné fungování systému brzd a protivah ve zdravé demokracii. Mělo by členským státům poskytnout vodítko k přijetí účinných, vhodných a přiměřených opatření zaměřených na řešení takových řízení a v této souvislosti zajistit zejména ochranu novinářů a obránců lidských práv. Doporučená opatření by měla zahrnovat zvyšování informovanosti a rozvoj odborných znalostí, zejména mezi právníky a osobami, proti nimž se zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vedou, aby se zajistila dostupnost podpory pro tyto osoby a aby se podpořilo posílené monitorování.

⁽⁸⁾ Platforma Rady Evropy od roku 2015 usnadňuje shromažďování a šíření informací o závažných obavách týkajících se svobody sdělovacích prostředků a bezpečnosti novinářů v členských státech Rady Evropy. Přispívající partnerské organizace – přizvané mezinárodní nevládní organizace a sdružení novinářů – vydávají varování týkající se porušování svobody sdělovacích prostředků a zveřejňují výroční zprávy o situaci v oblasti svobody sdělovacích prostředků a bezpečnosti novinářů v Evropě. Od členských států Rady Evropy se očekává, že budou jednat a řešit tyto problémy a informovat platformu o opatřeních přijatých v reakci na tato varování. Nízká míra reakce členských států Rady Evropy, které jsou zároveň členskými státy EU, ukazuje na potřebu dalších opatření. <https://www.coe.int/en/web/media-freedom>.

⁽⁹⁾ V roce 2021 bylo na platformě pro podporu ochrany žurnalistiky a bezpečnosti novinářů (coe.int) zveřejněno 282 varování, z nichž několik se týkalo případů soudního zastrasování, tj. oportunistického, svěvolného nebo šikanózního využívání právních předpisů, včetně právních předpisů týkajících se pomluv, národní bezpečnosti nebo výtržnictví a právních předpisů proti extremismu. Partnerské organizace platformy Rady Evropy pro podporu ochrany žurnalistiky a bezpečnosti novinářů ve výroční zprávě pro rok 2021 poukázaly na to, že oproti předchozímu roku došlo v roce 2020 k nárůstu počtu varování i počtu jurisdikcí dotčených členských států Rady Evropy – 1680a2440e (coe.int).

⁽¹⁰⁾ Doporučení Výboru ministrů členským státům CM/Rec(2016)4 o ochraně žurnalistiky a bezpečnosti novinářů a dalších mediálních činitelů, https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=09000016806415d9#_ftn1.

⁽¹¹⁾ COM(2020) 580 final ze dne 30. září 2020.

⁽¹²⁾ COM(2021) 700 final ze dne 20. července 2021.

⁽¹³⁾ COM(2020) 790 final ze dne 3. prosince 2020.

⁽¹⁴⁾ Doporučení Komise (EU) 2021/1534 ze dne 16. září 2021 o zajištění ochrany, bezpečnosti a posílení postavení novinářů a dalších pracovníků sdělovacích prostředků v Evropské unii (Úř. věst. L 331, 20.9.2021, s. 8).

- (20) Aby byla zajištěna účinná ochrana před zjevně neopodstatněnými nebo zneužívajícími soudními řízeními proti účasti veřejnosti a aby se zabránilo zakořenění tohoto jevu v Unii, měly by členské státy zajistit, že budou jejich příslušné právní rámce upravující občanskoprávní, trestní, obchodní a správní řízení poskytovat nezbytné záruky pro řešení takových soudních řízení při plném respektování demokratických hodnot a základních práv, včetně práva na spravedlivý proces a práva na svobodu projevu. V zájmu zajištění důsledné a účinné ochrany před zjevně neopodstatněnými soudními řízeními proti účasti veřejnosti by měly členské státy usilovat o zajištění možnosti zamítnutí žaloby v rané fázi. Měly by rovněž usilovat o poskytnutí dalších prostředků nápravy proti zneužívajícím soudním řízením, konkrétně o přiznání nákladů řízení tak, aby žalobci, který zahájil zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti, mohla být uložena povinnost nést veškeré náklady řízení, nahradit škodu jakékoli fyzické nebo právnické osobě, která v důsledku zneužívajícího soudního řízení proti účasti veřejnosti utrpěla újmu, a možnost uložit účinné, přiměřené a odrazující sankce straně, která zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti zahájila. Hlavním cílem poskytnutí možnosti soudům ukládat sankce je odradit potenciální žalobce od zahajování zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti. Tyto sankce by měly být přiměřené zjištěným prvkům zneužití. Při stanovování výše sankcí by soudy mohly zohlednit možnost škodlivého nebo odrazujícího účinku řízení na účast veřejnosti, přičemž v souvislosti s povahou nároku by mohly zohlednit i to, zda žalobce zahájil více řízení nebo spojená řízení v podobných věcech a zda došlo k pokusům o zastrašování či obtěžování žalovaného či pokusům o to, žalovanému vyhrožovat.
- (21) Členské státy by měly usilovat o to, aby do svých vnitrostátních právních předpisů zahrnuly podobné záruky pro vnitrostátní případy, jaké jsou obsaženy v nástrojích Unie, jejichž cílem je řešit zjevně neopodstatněná a zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti v občanskoprávních věcech s přeshraničními důsledky. To by poskytlo konzistentní a účinnou ochranu proti takovým soudním řízením a přispělo by k tomu, aby tento jev v Unii nezapustil kořeny.
- (22) Členské státy by měly konkrétně přezkoumat své právní rámce, pokud jde o pomluvu, aby zajistily, že stávající pojmy a definice nemohou být využívány žalobci proti novinářům nebo obráncům lidských práv v rámci zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti.
- (23) Aby se zabránilo odrazujícímu účinku na veřejnou diskusi, měly by členské státy zajistit, že sankce za pomluvu nebudou nepoměrné a nepřiměřené. Měly by věnovat zvláštní pozornost pokynům a doporučením Rady Evropy⁽¹⁵⁾, které se týkají právního rámce pro pomluvu, zejména v rámci trestního práva. V této souvislosti se členským státům doporučuje, aby ze svého právního rámce odstranily tresty odnětí svobody za pomluvu. Parlamentní shromáždění Rady Evropy ve své rezoluci č. 1577 (2007)⁽¹⁶⁾ vyzvalo své členské státy, které stále stanoví tresty odnětí svobody za pomluvu, i když nejsou ve skutečnosti ukládány, aby je neprodleně zrušily. Členské státy se rovněž vybízejí, aby ve věcech pomluvy upřednostňovaly použití správního nebo občanského práva za předpokladu, že taková ustanovení mají menší represivní účinek než ustanovení trestního práva⁽¹⁷⁾.
-
- ⁽¹⁵⁾ Viz mimo jiné rezoluce Parlamentního shromáždění Rady Evropy č. 1577, Směrem k dekriminalizaci pomluvy (2007) <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17588&lang=en>, doporučení Parlamentního shromáždění Rady Evropy Směrem k dekriminalizaci pomluvy č. 1814 (2007) <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17587&lang=en>, studie Generálního sekretariátu Rady Evropy o svobodě projevu a pomluvě. Studie o judikatuře Evropského soudu pro lidská práva (2012) <https://rm.coe.int/study-on-the-alignment-of-laws-and-practices-concerning-alignment-of-1/16804915c5> a nejnovější studie Rady Evropy o judikatuře Evropského soudu pro lidská práva (2016) <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016806ac95b>.
- ⁽¹⁶⁾ Rezoluce č. 1577 (2007) Parlamentního shromáždění Rady Evropy ze dne 4. října 2007 za dekriminalizaci pomluvy, <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17588&lang=en>.
- ⁽¹⁷⁾ Viz také Výbor OSN pro lidská práva, obecná připomínka č. 34, článek 19: Svoboda názorů a projevu ze dne 12. září 2011, <https://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/gc34.pdf>, a Úřad zástupce pro svobodu sdělovacích prostředků Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, Zvláštní zpráva o právním obtěžování a zneužívání soudního systému vůči sdělovacím prostředkům, 23. listopadu 2021, https://www.osce.org/files/f/documents/c/f/505075_0.pdf.

- (24) Řešení případů pomluvy z hlediska trestního práva by mělo být používáno pouze jako poslední možnost a místo toho by se měla v souladu s pokyny mezinárodních organizací upřednostňovat reakce prostřednictvím správního nebo občanského práva. Výbor OSN pro lidská práva⁽¹⁸⁾ a Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě⁽¹⁹⁾ doporučily odstranit pomluvu z trestněprávních předpisů. Výhrady v této souvislosti vyjádřila i Rada Evropy⁽²⁰⁾.
- (25) Právo na ochranu osobních údajů je dále konkretizováno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽²¹⁾. Právo na ochranu osobních údajů není absolutním právem. Článek 85 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že členské státy uvedou prostřednictvím právních předpisů právo na ochranu osobních údajů do souladu s právem na svobodu projevu a informací, včetně zpracování pro novinářské účely a pro účely akademického, uměleckého či literárního projevu.
- (26) Členské státy by měly podporovat samoregulační orgány a sdružení právníků, aby v případě potřeby uvedly své deontologické normy včetně kodexů chování do souladu s tímto doporučením. Členské státy by měly rovněž v příslušných případech zajistit, aby se na zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vztahovaly jak deontologické normy – jejichž cílem je právníky odradit od jednání, které by mohlo představovat zneužití procesu nebo zneužití jejich jiných profesních povinností vůči integritě soudního procesu, nebo jim takové jednání zakázat –, tak jejich odpovídající disciplinární sankce. To by mělo být provázeno vhodným zvyšováním informovanosti a poskytováním vzdělávacích aktivit s cílem zvýšit znalost a účinnost stávajících deontologických norem, které jsou pro zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti relevantní.
- (27) Klíčovými činiteli ve zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti jsou právníci, a to buď prostřednictvím zastupování stran sporu, stíhání osob, nebo rozhodování sporů. Proto je nezbytné, aby k tomu měli potřebné znalosti a dovednosti. Členské státy by měly tyto právníky podporovat a nabízet jim možnosti školení. Školení by mohlo podstatně přispět k posílení jejich znalostí a schopností týkajících se způsobů odhalování zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti, včetně řízení s prvkem třetí země, jakož i způsobů, jak na ně náležitě reagovat. Takové školení by se mělo týkat soudců a soudních zaměstnanců na všech úrovních soudů, včetně soudců, státních zástupců, soudních úředníků a úředníků státních zastupitelství, jakož i všech jiných justičních odborníků spojených se soudnictvím nebo jinak se podílejících na soudní správě, bez ohledu na jejich definici podle vnitrostátního práva, právní status nebo vnitřní organizaci, na regionální a místní úrovni tam, kde se zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti mohou objevit v prvním stupni. Takové školení by se mělo týkat i dalších právníků, například kvalifikovaných advokátů. Rozvoj místních vzdělávacích kapacit může přispět k dlouhodobé udržitelnosti školení.
- (28) Rozšíření takového školení na novináře, členy tiskových rad, pracovníky sdělovacích prostředků a obránce lidských práv by jim pomohlo rozpoznat případy, kdy takovým soudním řízením čelí, a poskytlo by jim zásadní právní dovednosti, které by snížily riziko, že budou zjevně neopodstatněným nebo zneužívajícím soudním řízením proti účasti veřejnosti vystaveni, nebo by je vybavilo lepšími znalostmi, aby jim mohli lépe čelit. Též by jim umožnilo o případech SLAPP řádně informovat. Školení novinářů by mělo rovněž odkazovat na etické normy a pokyny stanovené národními tiskovými radami nebo radami pro sdělovací prostředky. Aby se přispělo k celkovému budování kapacit a posílila se institucionální reakce na zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti, mohly by být do takového školení zapojeny také úřady pro ochranu údajů, národní instituce pro lidská práva, instituce veřejného ochránce práv a státní regulační orgány v oblasti sdělovacích prostředků.

⁽¹⁸⁾ Výbor OSN pro lidská práva, obecná připomínka č. 34, článek 19: Svoboda názorů a projevu ze dne 12. září 2011, <https://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/gc34.pdf>.

⁽¹⁹⁾ Úřad zástupce pro svobodu sdělovacích prostředků Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, Zvláštní zpráva o právním obtěžování a zneužívání soudního systému vůči sdělovacím prostředkům, 23. listopadu 2021, https://www.osce.org/files/f/documents/c/f/f/505075_0.pdf.

⁽²⁰⁾ Doporučení CM/Rec(2016)4 Výboru ministrů členskými státy o ochraně žurnalistiky a bezpečnosti novinářů a dalších mediálních činitelů, viz bod 6.

⁽²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (29) Poskytovatelé právního vzdělávání a sdružení právníků mají pro poskytování školení o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti, jakož i pro stanovení cílů takového školení a posouzení nejvhodnější metodiky školení velmi dobré předpoklady. Školení poskytované právníky jiným právníkům umožňuje všem učit se jako skupina, lépe sdílet zkušenosti a posilovat vzájemnou důvěru. Měla by být podporována výměna příslušných postupů na evropské úrovni, a to i s podporou Komise a za účasti Evropské sítě pro justiční vzdělávání. Zapojení právníků a jejich profesních sdružení od přípravy analýz potřeb až po hodnocení výsledků má zásadní význam pro zajištění účinnosti a udržitelnosti vzdělávacích aktivit.
- (30) Školení by se mělo zabývat svobodou projevu a informací a dalšími základními právy podle Listiny základních práv Evropské unie a Evropské úmluvy o lidských právech a vnitrostátního práva a mělo by zahrnovat praktické pokyny, jak uplatňovat příslušnou judikaturu, omezení základních práv, včetně svobody projevu, procesních záruk, jakož i dalších příslušných ustanovení vnitrostátního práva, a jejich vzájemné propojení. Je třeba náležitě zohlednit příručku Rady Evropy pro právníky o ochraně práva na svobodu projevu podle EÚLP⁽²²⁾.
- (31) Školení by se mělo mimo jiné zabývat ochranou osobních údajů, které mohou být použity k zahájení zjevně neopodstatněného nebo zneužívajícího soudního řízení proti účasti veřejnosti. Mělo by se rovněž zabývat manipulací s informacemi a zasahováním do nich, včetně dezinformací.
- (32) Školení by mělo zohledňovat vnitrostátní právní rámec a souvislosti. K úspěšnému dosažení vzdělávacích cílů spojených se školením o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti by mohla strukturovaným a uceleným způsobem přispět kombinace vnitrostátních pravidel a souvislostí s pokyny vypracovanými Radou Evropy, se svědeckými výpověďmi osob, proti nimž byla zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vedena, a s osvědčenými postupy z jiných členských států. Školení může být také využito k podpoře výměny osvědčených postupů mezi členskými státy.
- (33) Školení o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti by v zájmu oslovení širšího publika a posílení podpory mělo také co nejlépe využívat nové technologie, včetně školení online. Přínosy takových školicích aktivit by doplnil také přístup k elektronickým zdrojům, aktuálním materiálům a samostatným vzdělávacím nástrojům týkajícím se příslušných právních předpisů a pokynů.
- (34) Do školení o souvisejících tématech, jako je svoboda projevu a právní etika, by mohly být zahrnuty vzdělávací moduly o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti, přičemž cílem by bylo posílit synergie s podobnými iniciativami v oblasti vzdělávání právníků. Mělo by být podporováno využívání stávajících materiálů a vzdělávacích postupů, mezi něž patří materiály a vzdělávací postupy propagované na evropském portálu e-justice, dále globální soubor nástrojů UNESCO pro justiční činitele⁽²³⁾ a on-line kurzy Rady Evropy HELP (Vzdělávání právníků v oblasti lidských práv)⁽²⁴⁾.
- (35) Zařazení zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti do vzdělávacího programu v oblasti práva a žurnalistiky by pomohlo vybavit právníky a novináře lepšími znalostmi pro rozpoznání takových řízení a vybavit je specifickými znalostmi týkajícími se odpovídající reakce a pomohlo by též podpořit rozvoj odborných znalostí a profesních kompetencí lektorů. Takové znalosti by mohly poskytovat vysokoškolské instituce v rámci doplňkových kurzů nebo seminářů v posledních ročnících studijního programu, například studentům práva a žurnalistiky.
- (36) Členské státy by měly podporovat kampaně pro zvyšování informovanosti o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti organizované mimo jiné vnitrostátními subjekty, včetně národních institucí pro lidská práva a organizací občanské společnosti.

⁽²²⁾ Příručka Rady Evropy pro právníky o ochraně práva na svobodu projevu podle EÚLP (2017), <https://rm.coe.int/handbook-freedom-of-expression-eng/1680732814>.

⁽²³⁾ Globální soubor nástrojů pro justiční činitele: mezinárodní právní normy pro svobodu projevu, přístup k informacím a bezpečnost novinářů (2021) <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000378755>.

⁽²⁴⁾ <https://www.coe.int/en/web/help/home>.

- (37) Komunikační aktivity týkající se zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti by mohly mít podobu publikací, zpráv, veřejných setkání, konferencí, pracovních seminářů a internetových seminářů.
- (38) Osoby, proti nimž se zjevně neopodstatněné nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vedou, mají často potíže s nalezením informací o dostupných zdrojích podpory. Aby se usnadnila identifikace subjektů nebo orgánů, které jsou v případě zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení schopny poskytnout pomoc, a aby se zajistila účinnost podpory v takových případech, měly by být informace shromažďovány a zpřístupňovány na jednom místě, měly by být bezplatné a snadno dostupné. Za tímto účelem by měl každý členský stát zřídit jedno národní kontaktní místo, které by shromažďovalo a sdílelo informace o dostupných zdrojích.
- (39) Základním cílem činností zaměřených na zvyšování informovanosti o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti by měla být podpora informovanosti o důležitosti veřejného prostoru, který umožňuje demokratickou účast a díky němuž mohou mít občané přístup k pluralitě názorů a spolehlivým informacím bez předsudků.
- (40) Kampaně na zvyšování informovanosti by měly být koordinovány s národními kontaktními místy a dalšími příslušnými orgány, aby byla zajištěna jejich účinnost. Měly by rovněž usilovat o synergie s kampaněmi na zvyšování informovanosti o slučitelných tématech, jako jsou kampaně zaměřené na podporu otevřené, svobodné a spravedlivé diskuse a ochranu práva na svobodu projevu, a měly by být integrovány do činností na zvýšení informovanosti podporujících aktivní občanskou účast, pluralitu názorů a přístup ke spolehlivým informacím. Případně by měly také usilovat o synergie s budováním odolnosti v oblastech sdělovacích prostředků, informační gramotnosti, novinářských norem a ověřování faktů v souvislosti s opatřeními, kterými se řeší dezinformace, manipulace s informacemi a zasahování do nich, a to i ze zahraničí. Cílovou skupinou by mohly být mimo jiné zvláštní skupiny, jako jsou pracovníci sdělovacích prostředků, právníci a členové organizací občanské společnosti, odborníci v oblasti komunikace, akademičtí pracovníci, analytická střediska, politici, státní úředníci, orgány veřejné správy a soukromé společnosti.
- (41) Členské státy by měly jakýmkoli prostředky, které považují za vhodné, usilovat o zajištění dostupnosti informací o procesních zárukách a dalších zárukách podle svých vnitrostátních právních rámců, včetně informací o subjektech nebo orgánech, na které se lze obrátit s žádostí o pomoc v případě zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti.
- (42) Mezi takové zdroje podpory mohou patřit advokátní kanceláře, které *pro bono* hájí osoby, proti nimž se zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vedou, právní poradny univerzit, které takovou podporu poskytují, organizace, jež SLAPP registrují a informují o nich, a organizace, které poskytují finanční a jinou pomoc osobám, proti nimž se zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení vedou.
- (43) Osoby, proti nimž se zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vedou, musí být náležitě vybaveny, aby takovým řízením mohly čelit. Proto je nezbytné v členských státech budovat kapacity na poskytování podpory osobám, proti nimž se taková řízení vedou. Členské státy by měly nabízet financování a podporovat financování dostupné na úrovni Unie pro organizace, které poskytují poradenství a podporu osobám, proti nimž se zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení vedou.
- (44) Aby bylo možno proti tomuto jevu lépe bojovat, je nezbytné zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti systematictěji monitorovat. Shromážděné údaje by měly obsahovat dostatek informací, aby je orgány a další příslušné zúčastněné strany mohly kvantifikovat a lépe pochopit, a to i s ohledem na poskytování nezbytné podpory osobám, proti nimž se tato řízení vedou. Členské státy by měly s ohledem na svá institucionální opatření v oblasti soudních statistik ⁽²⁵⁾ pověřit jeden nebo více orgánů sběrem a shromažďováním údajů o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti zahájených u vnitrostátních soudů. Tyto orgány mohou shromažďovat údaje od několika zúčastněných stran. Za účelem usnadnění shromažďování údajů mohou orgány pověřené shromažďováním údajů zřídit kontaktní místa, aby soudní orgány, profesní

⁽²⁵⁾ Viz Pokyny k soudním statistikám Evropské komise pro efektivnost justice (CEPEJ) na jejím 12. plenárním zasedání (Štrasburk, 10.–11. prosince 2008) – CEPEJ-GT-EVAL (coe.int).

organizace, nevládní organizace, obránci lidských práv, novináři a další zúčastněné strany mohli údaje o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních sdílet. Členské státy by měly jeden z těchto orgánů pověřit tím, aby informace koordinoval a od konce roku 2023 každoročně Komisi vykazoval souhrnné údaje, které byly shromážděny na vnitrostátní úrovni. Členské státy by měly zaručit spolehlivost shromažďovaných údajů. Za tímto účelem by měly zajistit, aby se proces shromažďování údajů řídil odbornými normami a aby orgány pověřené shromažďováním údajů a statistikou měly dostatečnou autonomii. Měly by být dodržovány požadavky na ochranu údajů.

- (45) Při pověřování orgánů shromažďováním údajů a jejich vykazováním by členské státy mohly zvážit vytvoření synergií s příslušnými nástroji v oblasti právního státu a ochrany základních práv. Důležitou úlohu mohou hrát národní instituce pro lidská práva, pokud jsou zřízeny, a také další subjekty, jako jsou úřady veřejného ochránce práv, subjekty zabývající se rovným zacházením nebo příslušné orgány, například orgány určené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937⁽²⁶⁾. Vnitrostátní kontaktní místa poskytující přehled o podpůrných zdrojích a subjekty nebo orgány pověřené shromažďováním a vykazováním údajů by mohly být s ohledem na požadavky a kritéria popsána v tomto doporučení umístěny ve stejné organizaci.
- (46) Orgány pověřené shromažďováním údajů by měly informace o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti zveřejňovat, a to v přístupných formátech na svých internetových stránkách a případně prostřednictvím dalších vhodných nástrojů. Přitom by měly zajistit, aby byla plně respektována základní práva včetně práva na soukromí a ochranu osobních údajů osob, které byly do zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti zapojeny.
- (47) Za účelem vymezení délky řízení týkajících se zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení by měly být pokud možno shromažďovány přesné informace o událostech, úkonech nebo činnostech, kterými byla taková řízení zahájena a ukončena, a o datech, kdy k nim došlo. Shromážděné údaje by měly v příslušných případech zahrnovat také informace o pozadí věci, například pokud se v minulosti opakovaně konala soudní řízení proti stejnému žalovanému nebo soudní řízení zahájená stejným žalobcem.
- (48) Expertní skupina EU proti SLAPP zřízená Komisí⁽²⁷⁾ by mohla podle potřeby podporovat vypracování srovnatelných kritérií ve všech členských státech, která mohou orgány pověřené shromažďováním a vykazováním údajů o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti snadno uplatňovat.
- (49) Expertní skupina EU proti SLAPP podporuje výměnu a šíření praktických postupů a znalostí mezi odborníky v oblastech souvisejících se SLAPP. Mohla by mimo jiné poskytovat technickou pomoc orgánům při zřizování kontaktních míst, vypracování školicích materiálů a organizování právní pomoci.
- (50) Cílem programu Občané, rovnost, práva a hodnoty (CERV), který byl zřízen nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/692⁽²⁸⁾, je chránit a prosazovat práva a hodnoty zakotvené ve Smlouvách a Listině. V zájmu udržení a dalšího rozvoje demokratických společností založených na zásadách právního státu program CERV mimo jiné poskytuje možnost financovat činnosti spojené s budováním kapacit a zvyšováním informovanosti o Listině, včetně svobody projevu. Program Spravedlnost zřízený nařízením (EU) 2021/692⁽²⁹⁾ mimo jiné umožňuje financovat činnosti spojené s justičním vzděláváním s cílem posílit společnou právní a justiční kulturu založenou na zásadách právního státu a podporovat a prosazovat důsledné a účinné provádění právních nástrojů Unie, které jsou v kontextu programu relevantní.

⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17).

⁽²⁷⁾ Rejstřík expertních skupin Komise a dalších podobných subjektů (europa.eu)

⁽²⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/692 ze dne 28. dubna 2021, kterým se zavádí program Občané, rovnost, práva a hodnoty a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 1381/2013 a nařízení Rady (EU) č. 390/2014 (Úř. věst. L 156, 5.5.2021, s. 1).

⁽²⁹⁾ Cílem nařízení (EU) 2021/692 je přispět k rozvoji evropského prostoru práva a posílit demokracii, právní stát a ochranu základních práv,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

PŘEDMĚT

1. Toto doporučení stanoví pokyny pro členské státy, aby při plném respektování demokratických hodnot a základních práv přijaly účinná, vhodná a přiměřená opatření k řešení zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti, a zejména k ochraně novinářů a obránců lidských práv před takovými řízeními.

PLATNÉ RÁMCE

2. Obecně platí, že členské státy by měly zajistit, aby jejich platné právní rámce poskytovaly nezbytné záruky pro řešení zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti při plném respektování demokratických hodnot a základních práv, včetně práva na spravedlivý proces a práva na svobodu projevu.
3. Členské státy by měly usilovat o zajištění toho, aby byly k dispozici procesní záruky umožňující zamítnutí zjevně neopodstatněných soudních řízení proti účasti veřejnosti v rané fázi. Měly by rovněž usilovat o poskytnutí dalších prostředků nápravy proti zneužívajícím soudním řízením proti účasti veřejnosti, konkrétně přiznání náhrady nákladů řízení, což znamená, že žalobci, který zahájil zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti, může být uložena povinnost nést veškeré náklady řízení, nahradit škodu jakékoli fyzické nebo právnické osobě, která v důsledku zneužívajícího soudního řízení proti účasti veřejnosti utrpěla újmu, a možnost uložit účinné, přiměřené a odrazující sankce straně, která zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti zahájila.
4. Členské státy by měly usilovat o to, aby do svých vnitrostátních právních předpisů zahrnuly podobné záruky pro vnitrostátní případy, jaké jsou obsaženy v nástrojích Unie, jejichž cílem je řešit zjevně neopodstatněná a zneužívající řízení proti účasti veřejnosti v občanskoprávních věcech s přeshraničními důsledky.
5. Členské státy by měly zajistit, aby jejich pravidla použitelná ve věcech pomluvy neměla neodůvodněný dopad na svobodu projevu, na existenci otevřeného, svobodného a pluralitního mediálního prostředí a na účast veřejnosti.
6. Členské státy by měly zajistit, aby jejich pravidla použitelná ve věcech pomluvy byla dostatečně jasná, včetně jejich pojmů, aby se snížilo riziko jejich zneužití nebo nesprávného použití.
7. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby sankce ve věcech pomluvy nebyly nepoměrné a nepřiměřené. Členské státy by měly v nejvyšší možné míře zohlednit pokyny a doporučení Rady Evropy⁽³⁰⁾, které se týkají právního rámce pomluvy, zejména v rámci trestního práva. V této souvislosti se členským státům doporučuje, aby ze svého právního rámce odstranily tresty odnětí svobody za pomluvu. Členské státy se vybízejí, aby ve věcech pomluvy upřednostňovaly použití správního nebo občanského práva⁽³¹⁾ za předpokladu, že taková ustanovení mají menší represivní účinek než ustanovení trestního práva.

⁽³⁰⁾ Viz mimo jiné rezoluce Parlamentního shromáždění Rady Evropy č. 1577, Směrem k dekriminalizaci pomluvy (2007) <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17588&lang=en>, doporučení Parlamentního shromáždění Rady Evropy Směrem k dekriminalizaci pomluvy č. 1814 (2007) <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17587&lang=en>, studie Generálního sekretariátu Rady Evropy o svobodě projevu a pomluvě. Studie o judikatuře Evropského soudu pro lidská práva (2012) <https://rm.coe.int/study-on-the-alignment-of-laws-and-practices-concerning-alignment-of-16804915c5> a nejnovější studie Rady Evropy o judikatuře Evropského soudu pro lidská práva (2016) <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016806ac95b>.

⁽³¹⁾ Nad rámec Rady Evropy (viz předchozí poznámka pod čarou) se mezinárodní poptávka po dekriminalizaci pomluvy zvyšuje. Viz Výbor OSN pro lidská práva, obecná připomínka č. 34, článek 19: Svoboda názorů a projevu ze dne 12. září 2011 <https://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/gc34.pdf> a Úřad zástupce pro svobodu sdělovacích prostředků Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, Zvláštní zpráva o právním obtěžování a zneužívání soudního systému vůči sdělovacím prostředkům, 23. listopadu 2021, https://www.osce.org/files/f/documents/c/f/505075_0.pdf.

8. Členské státy by měly ve svých právních předpisech usilovat o odpovídající propojení práva na ochranu osobních údajů a práva na svobodu projevu a informací s cílem uvést tato dvě práva do souladu, jak to vyžaduje čl. 85 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679.
9. Členské státy by měly přijmout vhodná opatření, aby zajistily, že deontologická pravidla, kterými se řídí chování právníků, a disciplinární sankce za porušení těchto pravidel zohlední a zahrnou vhodná opatření, která od zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti odrazují. Členské státy by měly podporovat samoregulační orgány a sdružení právníků, aby uvedly své deontologické normy, včetně kodexů chování, do souladu s tímto doporučením. Doporučuje se rovněž odpovídající zvyšování informovanosti a poskytování školení.

ŠKOLENÍ

10. Členské státy by měly podporovat možnosti školení o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti pro právníky, jako jsou soudci a soudní zaměstnanci na všech úrovních soudů, kvalifikovaní advokáti, jakož i pro osoby, proti nimž může být takové řízení potenciálně vedeno. Tato školení by se měla zaměřit na budování odborných znalostí, které umožní taková řízení odhalovat a vhodně na ně reagovat.
11. Členské státy by měly podporovat sdružení právníků a poskytovatele právního vzdělávání, aby nabízeli školení o tom, jak se vypořádat se zjevně neopodstatněnými nebo zneužívajícími soudními řízeními proti účasti veřejnosti. Komise podpoří poskytovatele školení na evropské úrovni, jako je Evropská síť pro justiční vzdělávání, aby taková školení poskytovali. Na přípravě, organizaci, průběhu a hodnocení školení by se měli podílet právníci a jejich profesní sdružení.
12. Školení by mělo zahrnovat příslušné aspekty Listiny základních práv Evropské unie a Evropské úmluvy o lidských právech. Mělo by zahrnovat praktické pokyny, jak uplatňovat právo Unie, vnitrostátní judikaturu, judikaturu Soudního dvora Evropské unie a judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, jak zjistit, zda omezení výkonu svobody projevu splňují požadavky stanovené v článku 52 Listiny, respektive v čl. 10 odst. 2 Evropské úmluvy o lidských právech, a jak propojit svobodu projevu a informací s dalšími základními právy.
13. Školení by se mělo týkat také procesních záruk proti zjevně neopodstatněným nebo zneužívajícím soudním řízením proti účasti veřejnosti, pokud jsou k dispozici, jakož i soudní pravomoci a příslušného platného práva v oblasti základních práv, trestních, správních, občanských a obchodních věcí.
14. Školení by se měla zabývat také povinnostmi členských států – podle nařízení (EU) 2016/679 – uvést prostřednictvím právních předpisů ochranu osobních údajů do souladu s právem na svobodu projevu a informací. Měla by se týkat pravidel přijatých členskými státy za tímto účelem a zvláštních výjimek nebo odchylek od nařízení (EU) 2016/679, které se vztahují na zpracování údajů prováděné pro novinářské účely nebo pro účely akademického, uměleckého či literárního projevu ⁽³²⁾. Náležitě by měly být zohledněny prvky uvedené v příloze tohoto doporučení.
15. Členské státy by měly zvážit začlenění takového školení do školení o svobodě projevu a právní etice.
16. Školení novinářů, dalších pracovníků sdělovacích prostředků a obránců lidských práv by mělo posílit jejich schopnost řešit zjevně neopodstatněné nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti. Mělo by se zaměřit na rozpoznání zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti, na to, jak se vypořádat s tím, pokud jsou proti nim taková soudní řízení vedena, a informovat je o jejich právech a povinnostech, aby byli schopni podniknout nezbytné kroky na ochranu před takovými řízeními. Školení novinářů by mělo zahrnovat také etické normy a pokyny stanovené národními tiskovými radami nebo radami pro sdělovací prostředky.

⁽³²⁾ Další informace o provedení článku 85 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve vnitrostátním právu viz pracovní dokument útvarů, s. 26.

17. Členské státy by mohly podpořit vysokoškolské instituce, aby do svých studijních programů – zejména v případě studia práva a žurnalistiky – zahrnuly informace o tom, jak zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti identifikovat.
18. Součástí školení by mohly být svědecké výpovědi osob, proti nimž se zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vedou. Školení by rovněž mohla s co nejlepším využitím poznatků získaných v rámci expertní skupiny EU proti SLAPP podpořit výměnu zkušeností mezi členskými státy.

ZVYŠOVÁNÍ INFORMOVANOSTI

19. Členské státy se vyzývají, aby podporovaly iniciativy, včetně iniciativ národních institucí pro lidská práva a organizací občanské společnosti, zaměřené na zvyšování informovanosti a pořádání informačních kampaní o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti. Pozornost by se měla věnovat především osobám, proti nimž se taková řízení potenciálně vedou.
20. Cílem činností zaměřených na zvyšování informovanosti by mělo být vysvětlení problematiky zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti jednoduchým a přístupným způsobem, aby byla taková řízení snadno rozpoznatelná.
21. V rámci činností zaměřených na zvyšování informovanosti by se měly poskytovat informace o existujících podpůrných strukturách, včetně odkazu na národní kontaktní místa, která shromažďují a sdílejí informace o dostupných zdrojích. V rámci úsilí zaměřeného na zvyšování informovanosti by měl být rovněž poskytnut jasný přehled právních možností obhajoby, které jsou v případě zjevně neopodstatněného nebo zneužívajícího soudního řízení proti účasti veřejnosti k dispozici podle vnitrostátních rámců, jakož i informací o tom, jak by mohly být účinně využity.
22. Kampaně na zvýšení informovanosti bojující proti negativním postojům, stereotypům a předsudkům by se mohly zabývat také zjevně neopodstatněnými nebo zneužívajícími soudními řízeními proti účasti veřejnosti.
23. Podpora lepšího pochopení povahy a rozsahu dopadu zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti by měla být zahrnuta do činností zaměřených na zvyšování informovanosti o právu na svobodu projevu určených konkrétním skupinám, jako jsou pracovníci sdělovacích prostředků, právníci, členové organizací občanské společnosti, akademičtí pracovníci, analytická střediska, odborníci z oblasti komunikace, státní úředníci, politici, orgány veřejné správy a soukromé společnosti.

PODPŮRNÉ MECHANISMY

24. Členské státy by měly zajistit, aby osoby, proti nimž se zjevně neopodstatněné nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vede, měly přístup k individuální a nezávislé podpoře. Za tímto účelem by členské státy měly identifikovat a podporovat organizace, které poskytují poradenství a podporu těmto osobám. Mezi takové organizace mohou patřit sdružení právníků, rady pro sdělovací prostředky a tiskové rady, zastřešující sdružení obránců lidských práv, sdružení na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni, advokátní kanceláře, které *pro bono* hájí osoby, proti nimž se zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vedou, právní poradny univerzit a další nevládní organizace.
25. Každý členský stát by měl zřídit kontaktní místo, které by shromažďovalo a sdílelo informace o všech organizacích, které poskytují poradenství a podporu osobám, proti nimž se zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vedou.
26. Členské státy se vyzývají, aby využívaly vnitrostátní a unijní finanční prostředky k poskytování finanční podpory a prosazovaly financování dostupné na úrovni Unie pro organizace, které poskytují poradenství a podporu osobám, proti nimž se zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vedou, zejména aby se ujistily, že mají dostatečné zdroje k rychlé reakci na taková řízení.

27. Členské státy by měly zajistit, aby byla žalovaným ve zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti dostupná právní pomoc, a to cenově přijatelným a snadno přístupným způsobem.
28. Členské státy by měly usnadnit výměnu informací a osvědčených postupů mezi organizacemi, které poskytují poradenství a podporu osobám, proti nimž se zjevně neopodstatněná nebo zneužívající soudní řízení proti účasti veřejnosti vedou.

SHROMAŽDOVÁNÍ ÚDAJŮ, JEJICH VYKAZOVÁNÍ A MONITOROVÁNÍ

29. Členské státy by měly s ohledem na svá institucionální opatření v oblasti soudních statistik pověřit jeden nebo více orgánů, aby byly při plném respektování požadavků na ochranu údajů odpovědné za shromažďování a sběr údajů o zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízeních proti účasti veřejnosti, která byla zahájena v jejich jurisdikci. Členské státy by měly zajistit, aby jeden orgán při plném respektování požadavků na ochranu údajů odpovídal za koordinaci informací a od konce roku 2023 každoročně Komisi vykazoval souhrnné údaje, které byly shromážděny na vnitrostátní úrovni. Komise každoročně zveřejní souhrn obdržených příspěvků.
30. V případě potřeby by expertní skupina EU proti SLAPP mohla podpořit vývoj a nejlepší využití norem a vzorů pro shromažďování údajů.
31. Údaje uvedené v bodě 29 by měly zahrnovat:
- a) počet zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti zahájených v příslušném roce;
 - b) počet zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti, která byla v příslušném roce počínaje rokem 2022 v rané fázi zamítnuta, a to jak meritorně, tak z procesních důvodů;
 - c) počet soudních řízení rozdělených podle druhu žalovaného (např. novinář, obránce lidských práv, sdělovací prostředek);
 - d) počet soudních řízení rozdělených podle druhu žalobce (např. politik, soukromá osoba, společnost, zda je žalobcem zahraniční subjekt);
 - e) údaje o úkonech v rámci účasti veřejnosti, na jejichž základě bylo soudní řízení zahájeno;
 - f) údaje o odhadované výši výchozích náhrad škody požadovaných žalobci;
 - g) popis různých právních základů, na které žalobci odkazují, a související údaje;
 - h) údaje o délce řízení, včetně všech instancí;
 - i) údaje o přeshraničních prvcích a
 - j) další údaje, včetně údajů o soudních nákladech řízení, pokud jsou k dispozici, a v relevantních a vhodných případech, příslušné údaje o historickém pozadí případů.
32. Orgán zajišťující koordinaci uvedený v bodě 29 by měl zveřejňovat údaje v přístupných formátech na svých internetových stránkách a v relevantních případech prostřednictvím dalších vhodných nástrojů, přičemž by měl přijmout nezbytná opatření k zajištění ochrany práv osob, které jsou do zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti zapojeny.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

33. Členské státy by měly plně využívat finanční podporu dostupnou na úrovni Unie k provádění zvláštních ustanovení tohoto doporučení a prosazovat možnosti financování dostupné pro veřejné i soukromé subjekty, včetně organizací občanské společnosti, zejména v rámci programu CERV a programu Spravedlnost.

34. Členské státy by měly do konce roku 2023 a následně na požádání předat Komisi v souladu s pravidly na ochranu údajů zprávu o provádění tohoto doporučení obsahující souhrnné údaje konsolidované na úrovni členských států. Komise bude v případě potřeby na příslušných fórech diskutovat s členskými státy a zúčastněnými stranami o opatřeních a krocích přijatých k uplatňování tohoto doporučení.
35. Nejpozději do pěti let od data přijetí Komise posoudí dopad tohoto doporučení na vývoj zjevně neopodstatněných nebo zneužívajících soudních řízení proti účasti veřejnosti v Evropské unii. Na tomto základě Komise určí, zda jsou zapotřebí další kroky k zajištění přiměřené ochrany osob, proti nimž se taková řízení vedou, přičemž zohlední závěry zpráv Komise o právním státu a další příslušné informace včetně externích údajů.

V Bruselu dne 27. dubna 2022.

Za Komisi
Didier REYNDERS
člen Komise

PŘÍLOHA

Prvky, které by mohly být zahrnuty do školení o žalobách na ochranu údajů v souvislosti se zjevně neopodstatněnými nebo zneužívajícími soudními řízeními proti účasti veřejnosti (obecně známými jako strategické žaloby proti účasti veřejnosti – „SLAPP“):

- Právní předpisy přijaté členskými státy za účelem uvedení práva na ochranu osobních údajů do souladu s právem na svobodu projevu a informací, které stanoví výjimky nebo odchylky z ustanovení uvedených v čl. 85 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů pro zpracování prováděné pro novinářské účely nebo pro účely akademického, uměleckého či literárního projevu, pokud jsou nezbytné pro uvedení těchto dvou práv do souladu.
 - Pokud jde o výkon práv subjektu údajů podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů, stanoví čl. 12 odst. 5 uvedeného nařízení, že žádosti, které jsou zjevně nedůvodné nebo nepřiměřené, mohou být zamítnuty (nebo zpoplatněny přiměřeným poplatkem).
 - Právo na opravu podle článku 16 obecného nařízení o ochraně osobních údajů se týká pouze situací, kdy jsou osobní údaje nepřesné. Kromě toho právo na doplnění neúplných osobních údajů není automatické a závisí na účelu zpracování.
 - Pokud jde o výkon práva být zapomenut, obecné nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že se toto právo neuplatní v rozsahu, v jakém je zpracování nezbytné pro výkon práva na svobodu projevu a informace (čl. 17 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů).
 - Jako překážku pro spekulativní výběr soudní příslušnosti (tzv. forum shopping) stanoví čl. 79 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, že řízení proti správci nebo zpracovateli údajů – např. novináři, obránci práv, subjektu občanské společnosti, mediální společnosti atd. – může být zahájeno u soudu členského státu, v němž má daný správce nebo zpracovatel provozovnu, nebo pokud správce nebo zpracovatel není orgánem veřejné moci členského státu vykonávajícím své veřejné pravomoci, v němž má subjekt údajů obvyklé bydliště. Toto ustanovení neponechává žádný prostor pro žaloby na porušení pravidel ochrany údajů u jiných soudů bez jakékoli souvislosti se zpracováním osobních údajů, provozovnou novináře nebo sdělovacích prostředků nebo obvyklým bydlištěm žalobce, včetně žaloby na náhradu škody.
-

JEDNACÍ ŘÁDY

ROZHODNUTÍ SPRÁVNÍ RADY č. 28/2022

ze dne 4. dubna 2022

o interních pravidlech týkajících se omezení některých práv subjektů údajů v souvislosti se zpracováním osobních údajů v rámci činností prováděných Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž

SPRÁVNÍ RADA,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení“), a zejména na článek 25 tohoto nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní strážce a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 ⁽²⁾, a zejména na čl. 86 odst. 2 uvedeného nařízení,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů dne 16. listopadu 2021,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (dále jen „agentura“) je zmocněna provádět správní šetření, předběžná disciplinární řízení, disciplinární řízení a řízení o dočasném zproštění výkonu služby v souladu se služebním řádem úředníků Evropské unie a pracovním řádem ostatních zaměstnanců Evropské unie, který je stanoven nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽³⁾, (dále jen „služební řád“) a v souladu s rozhodnutím správní rady č. 26/2018 ze dne 25. října 2018, kterým se přijímají prováděcí předpisy týkající se vedení správních šetření a disciplinárních řízení. V případě nutnosti rovněž oznamuje případy úřadu OLAF.
- (2) Zaměstnanci agentury jsou povinni oznamovat veškeré potenciálně protiprávní činnosti, včetně podvodu a korupce, které poškozují zájmy Unie. Zaměstnanci jsou rovněž povinni oznamovat jednání týkající se výkonu pracovních povinností, které může představovat vážné porušení povinností úředníků Unie. Tato povinnost je upravena rozhodnutím správní rady č. 17/2019 ze dne 18. července 2019, kterým se přijímají pokyny agentury Frontex k oznamování nekalých praktik.
- (3) Agentura zavedla politiku pro prevenci a efektivní řešení skutečných nebo potenciálních případů psychického nebo sexuálního obtěžování na pracovišti, jak je uvedeno v rozhodnutí správní rady č. 16/2019 ze dne 18. července 2019, kterým se přijímají prováděcí opatření na základě služebního řádu. Uvedené rozhodnutí stanoví neformální postup, jehož prostřednictvím se údajná oběť obtěžování může obrátit na „důvěrné“ poradce v rámci agentury.
- (4) Agentura může rovněž provádět vyšetřování možného porušení bezpečnostních pravidel pro utajované informace Evropské unie na základě svých bezpečnostních pravidel pro ochranu utajovaných informací EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39.

⁽²⁾ Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

- (5) Agentura se podrobuje interním i externím auditům svých činností, včetně auditů prováděných Evropským účetním dvorem. Interní audity provádí útvar interního auditu agentury zřízený rozhodnutím správní rady č. 43/2020 ze dne 9. prosince 2020, kterým se přijímá pozměněná organizační struktura agentury, a příslušným rozhodnutím výkonného ředitele v souladu s článkem 80 rozhodnutí správní rady č. 19/2019 ze dne 23. července 2019, kterým se přijímá finanční nařízení agentury Frontex.
- (6) Agentura se zabývá externími stížnostmi, zejména stížnostmi obdrženy v rámci mechanismu pro podávání a vyřizování stížností zřízeného v souladu s článkem 111 nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní strážní s cílem sledovat a zajišťovat dodržování základních práv při všech činnostech agentury.
- (7) Účastníci činností agentury Frontex jsou povinni hlásit závažné incidenty v souladu s čl. 38 odst. 3 písm. h) nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní strážní a v souladu s rozhodnutím výkonného ředitele ze dne 19. dubna 2021 o standardních operačních postupech (SOP) - hlášení závažných incidentů (*). Agentura rovněž zavedla mechanismus dohledu, jehož pomocí je možné sledovat uplatňování ustanovení nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní strážní týkajících se použití síly statutárními zaměstnanci, včetně pravidel pro podávání zpráv o použití síly v rámci vyslání a souvisejících zvláštních opatření, jako jsou opatření disciplinární povahy. Tento postup upravuje rozhodnutí správní rady č. 7/2021 ze dne 20. ledna 2021, kterým se zřizuje mechanismus dohledu pro sledování uplatňování ustanovení o použití síly statutárními zaměstnanci stálého útvaru Evropské pohraniční a pobřežní strážní. Agentura rovněž sleduje použití síly ze strany pracovníků dlouhodobě dočasně přidělených do agentury členskými státy, pracovníků poskytnutých členskými státy na krátkodobé vyslání a pracovníků, kteří jsou součástí rezervního týmu pro rychlé nasazení na hranicích, při uplatňování síly v rámci operačních činností agentury Frontex v souladu s příslušným rozhodnutím výkonného ředitele.
- (8) V souvislosti s těmito správními šetřeními, audity, prověřování stížností a vyšetřování, podáváním zpráv o závažných událostech a monitorovacími činnostmi agentura spolupracuje s příslušnými orgány členských států (†) a dalšími orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie.
- (9) Agentura může spolupracovat s příslušnými orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi, a to buď na jejich žádost, nebo z vlastního podnětu.
- (10) Agentura se zapojuje do věcí projednávaných Soudním dvorem Evropské unie a vnitrostátními soudy a v takových případech může buď věc postoupit Soudnímu dvoru, hájit rozhodnutí, které přijala a které bylo u Soudního dvora napadeno, nebo zasahovat ve věcech, které se týkají jejich úkolů. V této souvislosti může nastat situace, kdy bude agentura povinna chránit důvěrnost osobních údajů obsažených v dokumentech získaných stranami sporu nebo vedlejšími účastníky.
- (11) Za účelem plnění svých úkolů agentura shromažďuje a zpracovává informace a několik kategorií osobních údajů, včetně údajů o totožnosti fyzických osob, kontaktních údajů, pracovních pozic a úkolů, informací o soukromém a pracovním chování a výkonnosti a finančních údajů. Agentura tedy působí jako správce údajů.
- (12) Podle nařízení je proto agentura povinna poskytovat subjektům údajů informace o těchto činnostech zpracování a dodržovat jejich práva jako subjektů údajů.
- (13) Agentura může být povinna hledat rovnováhu mezi těmito právy a cíli správních šetření, auditů, vyšetřování, podávání zpráv o závažných incidentech a sledování uplatňování ustanovení nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní strážní týkajících se použití síly a soudních řízení. Rovněž může být nutné najít rovnováhu mezi právy subjektu údajů a základními právy a svobodami jiných subjektů údajů. Za tímto účelem umožňuje článek 25 nařízení a čl. 86 odst. 2 nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní strážní agentuře omezit za přísných podmínek použití článků 14 až 22, 35 a 36 nařízení, jakož i článku 4 nařízení v rozsahu, v jakém jeho ustanovení odpovídají právům a povinnostem stanoveným v člancích 14 až 20. Nejsou-li omezení stanovena právním aktem přijatým na základě Smluv, je nezbytné přijmout interní pravidla, podle kterých je agentura oprávněna tato práva omezit.

(*) Rozhodnutí výkonného ředitele č. R-ED-2021-51 ze dne 19. 4. 2021 o standardních operačních postupech (SOP) - hlášení závažných incidentů.

(†) Pro účely tohoto rozhodnutí zahrnuje pojem „členské státy“ rovněž státy, které se podílejí na příslušném rozvoji schengenského acquis ve smyslu Smlouvy o fungování Evropské unie a jejího Protokolu (č. 19) o schengenském acquis začleněném do rámce Evropské unie.

- (14) Agentura například může být nucena omezit informace, které poskytuje subjektu údajů o zpracování jeho osobních údajů během fáze předběžného posouzení správního šetření nebo během samotného šetření, a to před případným zamítnutím věci nebo ve fázi předběžného disciplinárního řízení nebo v případech, kdy se na subjekt údajů mohou případně vztahovat zvláštní opatření, například opatření disciplinární povahy, a to s ohledem na použití síly během nasazení. Za určitých okolností by poskytnutí těchto informací mohlo závažně ovlivnit schopnost agentury účinně provádět šetření nebo vykonávat funkci sledování použití síly, například existuje-li riziko, že dotčená osoba může zničit důkazy nebo že před výslechem může ovlivňovat případné svědky.
- (15) Může se také stát, že agentura bude povinna ochránit práva a svobody svědků, jakož i jiných dotčených osob. Stejně tak může být nutné, aby agentura omezila informace, které poskytuje subjektu údajů o zpracování jeho osobních údajů, pokud by poskytnutí těchto informací mohlo závažným způsobem ovlivnit kroky posuzování a ověřování procesu hlášení závažných incidentů v souladu s čl. 38 odst. 3 písm. h) nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní stráž.
- (16) Může být zapotřebí chránit anonymitu svědka nebo oznamovatele (whistleblowera), který požádal o utajení své totožnosti. V takovém případě může agentura v zájmu ochrany práv a svobod těchto osob rozhodnout o omezení přístupu k údajům o jejich totožnosti, jakož i k jejich prohlášením a dalším osobním údajům. Může být zejména nutné, aby agentura chránila anonymitu svědků nebo jiných osob, které hlásí incidenty spojené s použitím síly, v souladu s mechanismem dohledu pro sledování uplatňování ustanovení nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní stráž týkající se použití síly. Podobně v souvislosti s hlášením závažných incidentů v souladu s čl. 38 odst. 3 písm. h) nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní stráž může být nutné, aby agentura chránila anonymitu účastníků činnosti agentury Frontex, kteří takový incident nahlásili.
- (17) Může být nutné chránit důvěrné informace týkající se zaměstnance, který se obrátil na důvěrné poradce agentury. V takovém případě může být v zájmu ochrany práv a svobod všech dotčených osob agentura povinna omezit přístup k údajům o totožnosti údajné oběti, údajného obtěžovatele a dalších dotčených osob, jakož i k jejich prohlášením a dalším osobním údajům.
- (18) Agentura zpracovává osobní údaje svých statutárních zaměstnanců týkající se zdravotní a psychické způsobilosti, včetně případů, kdy je tato způsobilost nezbytná pro vydání povolení k nošení a používání zbraní v souladu s čl. 82 odst. 7 nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní stráž a v souladu s rozhodnutím správní rady č. 3/2021 ze dne 15. ledna 2021⁽⁶⁾. Vzhledem k citlivé povaze údajů o zdravotním stavu a s cílem chránit subjekt údajů před přímým přístupem k souborům, které by mohly poškodit zdravotní a duševní stav dotčeného subjektu údajů, poskytne agentura nepřímý přístup k příslušným lékařským informacím přes lékařského poradce agentury nebo externího poskytovatele lékařských informací a poradenství.
- (19) Agentura by měla uplatňovat omezení pouze tehdy, pokud respektují podstatu základních práv a svobod a představují nezbytně nutné a přiměřené opatření v demokratické společnosti. Agentura by měla uvést důvody vysvětlující tato omezení.
- (20) V souladu se zásadou odpovědnosti by agentura měla vést záznamy o uplatňování omezení.
- (21) Při zpracovávání osobních údajů vyměňovaných s jinými organizacemi v souvislosti se svými úkoly by agentura a tyto jiné organizace měly vzájemně konzultovat možné důvody pro uložení omezení a jejich nezbytnost a přiměřenost, pokud by to neohrozilo činnosti agentury.
- (22) Ustanovení čl. 25 odst. 6 nařízení ukládá správci údajů povinnost informovat subjekty údajů o hlavních důvodech pro použití omezení a o jejich právu podat stížnost u EIOÚ.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí správní rady č. 3/2021 ze dne 15. ledna 2021, kterým se přijímají pravidla, podle nich může výkonný ředitel povolit statutárním zaměstnancům nosit a používat zbraně, včetně povinné spolupráce s příslušnými vnitrostátními orgány, a kterým se zajišťuje, aby statutární zaměstnanci nadále splňovali podmínky pro vydávání těchto povolení.

- (23) Podle čl. 25 odst. 8 nařízení je agentura oprávněna odložit, neprovést nebo odepřít poskytnutí informací o důvodech pro použití omezení subjektu údajů, pokud by to jakýmkoli způsobem mařilo účinek omezení. Agentura by měla v jednotlivých případech posoudit, zda by informování o omezení mařilo jeho účinek.
- (24) Agentura by měla omezení zrušit, jakmile přestanou platit podmínky odůvodňující jeho uplatňování, a měla by tyto podmínky pravidelně posuzovat.
- (25) V zájmu nejvyšší možné ochrany práv a svobod subjektů údajů a v souladu s čl. 44 odst. 1 nařízení by měl být pověřenec agentury pro ochranu osobních údajů včas konzultován ohledně veškerých omezení, která mohou být použita, a ohledně jejich souladu s tímto rozhodnutím.
- (26) Agentura stanovila zvláštní pravidla týkající se zpracování operativních osobních údajů v souladu s článkem 90 nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní stráž, včetně zvláštních interních pravidel pro uchovávání operativních osobních údajů a pravidel pro omezení uplatňovaná na příslušná práva subjektu údajů ⁽⁷⁾.

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Předmět, oblast působnosti a správa

1. Toto rozhodnutí stanoví předpisy týkající se podmínek, za nichž může agentura omezit použití článků 4, 14 až 22, 35 a 36 nařízení, a to v souladu s článkem 25 nařízení a čl. 86 odst. 2 nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní stráž.

Toto rozhodnutí se vztahuje na zpracování osobních údajů agenturou pro účely správních úkolů v souladu s čl. 87 odst. 1 písm. h) nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní stráž.

2. V souladu s odstavcem 1 a za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí lze omezení uplatnit na tato práva: právo subjektu údajů na informace, právo subjektu údajů na přístup k informacím a jejich opravu, právo na výmaz a omezení zpracování a právo na oznamování případů porušení zabezpečení osobních údajů subjektu údajů a důvěrnost elektronické komunikace.

3. Dotčenými kategoriemi osobních údajů jsou podle tohoto rozhodnutí jak objektivní/tvrdé údaje (např. údaje o totožnosti, kontaktní údaje, profesní údaje, administrativní údaje, údaje získané ze zvláštních zdrojů, elektronická komunikace a provozní údaje), tak subjektivní/měkké údaje (např. odůvodnění, údaje o chování, hodnocení, údaje týkající se výkonu a jednání a údaje související nebo předložené v souvislosti s předmětem daného řízení nebo činnosti).

4. Agentura je jako správce údajů zastoupena svým výkonným ředitelem. V souvislosti se správou údajů se použijí prováděcí pravidla agentury k nařízení ⁽⁸⁾.

5. O pověřených správcích jsou subjekty údajů informovány pomocí sdělení nebo záznamů zveřejněných na internetových stránkách a/nebo intranetu agentury.

Článek 2

Omezení

1. Agentura může omezit použití článků 14 až 22, 35 a 36 nařízení, jakož i článku 4 nařízení v rozsahu, v jakém jeho ustanovení odpovídají právům a povinnostem stanoveným v článcích 14 až 22 v souvislosti s účelem zpracování osobních údajů uvedeným v čl. 1 odst. 1 rozhodnutí:

⁽⁷⁾ Rozhodnutí správní rady č. 69/2021 ze dne 21. prosince 2021, kterým se přijímají pravidla pro zpracování operativních osobních údajů agenturou.

⁽⁸⁾ Rozhodnutí správní rady č. 56/2021 ze dne 15. října 2021, kterým se přijímají prováděcí pravidla k nařízení (EU) 2018/1725 o úkolech, povinnostech a pravomocích pověřence agentury pro ochranu osobních údajů, jakož i pravidla týkající se pověřených správců v agentuře Frontex.

- a) podle čl. 25 odst. 1 písm. b), c), f), g) a h) nařízení při provádění správních šetření, předběžných disciplinárních řízení, disciplinárních řízení nebo řízení o dočasném zproštění výkonu služby podle článku 86 a přílohy IX služebního řádu a rozhodnutí správní rady č. 26/2018 ze dne 25. října 2018, kterým se přijímají obecná prováděcí ustanovení o provádění správních šetření a disciplinárních řízení, při oznamování případů úřadu OLAF a podle čl. 25 odst. 1 písm. c), g) a h) nařízení, pokud pověřenec pro ochranu osobních údajů vyšetřuje záležitosti přímo související s jeho úkoly, zejména při provádění šetření činností zpracování prováděných v agentuře podle čl. 5 odst. 11 rozhodnutí správní rady č. 56/2021 ze dne 15. října 2021 ⁽⁹⁾. Agentura může omezit některá práva zaměstnanců, dotčených osob nebo třetích stran uvedená v čl. 1 odst. 2 rozhodnutí, pokud souvisejí s jakýmkoliv informacemi, které by mohly závažným způsobem ovlivnit budoucí nebo probíhající vyšetřování, předběžná disciplinární řízení, disciplinární řízení nebo řízení o dočasném zproštění výkonu služby, včetně výpovědi svědků a jiných dokumentů;
- b) podle čl. 25 odst. 1 písm. h) nařízení při zajišťování toho, aby zaměstnanci agentury měli možnost důvěrně oznamovat skutečnosti, u nichž se domnívají, že došlo k závažným nesrovnalostem, jak je uvedeno v rozhodnutí správní rady č. 17/2019 ze dne 18. července 2019, kterým se přijímají pokyny agentury Frontex k oznamování nesrovnalostí. Agentura může omezit některá práva uvedená v čl. 1 odst. 2 rozhodnutí subjektů údajů potenciálně zapojených do údajných pochybení v souvislosti s jakoukoli informací, která by mohla ohrozit *anonymitu osoby oznamující závažnou nesrovnalost*;
- c) podle čl. 25 odst. 1 písm. h) nařízení při zajišťování toho, aby zaměstnanci agentury měli možnost využívat podpory důvěrných poradců, jak je vymezeno v rozhodnutí správní rady č. 16/2019 ze dne 18. července 2019 o politice agentury Frontex v oblasti ochrany důstojnosti osoby a předcházení psychickému a sexuálnímu obtěžování. V případě potřeby může agentura omezit některá práva údajných obtěžovatelů uvedená v čl. 1 odst. 2 rozhodnutí, aby ochránila anonymitu potenciální oběti obtěžování a anonymitu svědků;
- d) podle čl. 25 odst. 1 písm. c), g) a h) nařízení při provádění interních a externích auditů týkajících se činností nebo útvarů agentury, zejména pokud interní audity provádí útvar interního auditu agentury. Agentura může omezit některá práva subjektů údajů uvedená v čl. 1 odst. 2 v souvislosti s informacemi, které by mohly ohrozit důvěrnost informací získaných z auditu nebo narušit průběh probíhajícího auditu;
- e) podle čl. 25 odst. 1 písm. b), e), g) a h) nařízení v souvislosti s vyšetřováním Úřadu evropského veřejného žalobce (EPPO). Agentura může omezit některá práva subjektů údajů uvedená v čl. 1 odst. 2 tohoto rozhodnutí v souvislosti s informacemi nezbytnými pro zajištění řádného průběhu a důvěrnosti vyšetřování vedených Úřadem evropského veřejného žalobce;
- f) podle čl. 25 odst. 1 písm. c), e), g) a h) nařízení při vyřizování stížností, včetně stížností, které agentura obdržela v rámci mechanismu pro podávání a vyřizování stížností zřízeného v souladu s článkem 111 nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní stráž s cílem sledovat a zajišťovat dodržování základních práv při všech činnostech agentury a na základě příslušného rozhodnutí výkonného ředitele. Agentura může omezit některá práva uvedená v čl. 1 odst. 2 tohoto rozhodnutí u zaměstnanců zapojených do činnosti agentury ⁽¹⁰⁾, na které byla podána stížnost, pokud jde o jakékoli informace, které mohou vážně ovlivnit přezkum a vyřizování stížností;
- g) podle čl. 25 odst. 1 písm. c), e), g) a h) nařízení při zpracování hlášení incidentů podle čl. 38 odst. 3 písm. h) nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní stráž s cílem sledovat a zajišťovat dodržování základních práv při všech činnostech agentury a na základě příslušného rozhodnutí výkonného ředitele ze dne 19. dubna 2021 o standardních operačních postupech (SOP) – hlášení závažných incidentů. Agentura může omezit některá práva uvedená v čl. 1 odst. 2 tohoto rozhodnutí týkající se subjektů údajů uvedených v hlášení závažných incidentů, pokud jde o informace, které mohou vážně ovlivnit ověřování a posuzování hlášení závažných incidentů, jakož i následná opatření a anonymitu svědků nebo jiných osob, které incidenty oznamují, včetně migrantů a navracených osob;

⁽⁹⁾ Rozhodnutí správní rady č. 56/2021 ze dne 15. října 2021, kterým se přijímají prováděcí pravidla k nařízení (EU) 2018/1725 o úkolech, povinnostech a pravomocích pověřence agentury pro ochranu osobních údajů, jakož i pravidla týkající se pověřených správců v agentuře Frontex.

⁽¹⁰⁾ Pojem „zaměstnanci zapojení do činnosti agentury“ zahrnuje členy týmů, jako jsou vlastní zaměstnanci agentury nebo členové kategorií 2, 3 a 4 stálého útvaru.

- h) podle čl. 25 odst. 1 písm. b), c), f), g) a h) nařízení při sledování uplatňování ustanovení o použití síly statutárními zaměstnanci Stálého útvaru Evropské pohraniční a pobřežní stráže podle čl. 55 odst. 5 písm. a) nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní strážce a rozhodnutí správní rady č. 7/2021 ze dne 20. ledna 2021 a při sledování použití síly pracovníky dlouhodobě dočasně přidělenými do agentury členskými státy, pracovníky poskytnutými členskými státy na krátkodobé vyslání a pracovníky, již jsou součástí rezervního týmu pro rychlé nasazení při zásazích rychlé reakce na hranicích za současného použití síly v rámci operačních činností agentury Frontex v souladu s příslušným rozhodnutím výkonného ředitele. Agentura může omezit některá práva uvedená v čl. 1 odst. 2 tohoto rozhodnutí týkající se subjektů údajů obsažených v hlášení o použití síly v souvislosti s informacemi (včetně výpovědi svědků a jiných dokumentů), které by mohly závažným způsobem ovlivnit ověřování hlášení a jakákoli budoucí nebo probíhající následná opatření, včetně vyšetřování, předběžného disciplinárního řízení, disciplinárního řízení nebo řízení o dočasném zproštění výkonu služby;
- i) podle čl. 25 odst. 1 písm. b), c), d), g) a h) nařízení, pokud poskytuje pomoc jinému orgánu, instituci či jinému subjektu Unie nebo od nich pomoc přijímá nebo pokud s nimi spolupracuje v souvislosti s činnostmi spadajícími do působnosti písmen a) až h) tohoto odstavce a podle příslušných dohod o úrovni služeb, memorand o porozumění a pracovních ujednání;
- j) podle čl. 25 odst. 1 písm. b), c), g) a h) nařízení, pokud poskytuje pomoc a spolupráci příslušným vnitrostátním orgánům členských států nebo od nich pomoc a spolupráci přijímá, a to buď na jejich žádost, nebo z vlastního podnětu, zejména v souvislosti s činnostmi podle písmen f) až h) tohoto odstavce a podle ustanovení nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní strážce a rozhodnutí správní rady;
- k) podle čl. 25 odst. 1 písm. b), c), g) a h) nařízení, pokud poskytuje pomoc příslušným vnitrostátním orgánům třetích zemí a mezinárodním organizacím nebo od nich pomoc přijímá nebo s těmito orgány a organizacemi spolupracuje, zejména na základě příslušných memorand o porozumění a pracovních ujednání;
- l) podle čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení při zpracovávání osobních údajů v rámci řízení před Soudním dvorem Evropské unie nebo vnitrostátními soudy a tribunály;
- m) podle čl. 25 odst. 1 písm. h) nařízení při vyřizování žádostí zaměstnanců o přístup k jejich zdravotnické dokumentaci týkající se jejich zdravotní a psychologické způsobilosti, pokud by přímý přístup k této dokumentaci mohl být pro dotčený subjekt údajů škodlivý s ohledem na jeho zdravotní nebo psychologický stav. V takových případech agentura poskytne nepřímý přístup k příslušným zdravotním informacím za pomoci lékařského poradce agentury nebo externího poskytovatele lékařských služeb;
- n) podle čl. 25 odst. 1 písm. c), d), g) a h) nařízení při provádění bezpečnostních analýz, které mohou vést k internímu vyšetřování souvisejícímu s kybernetickými bezpečnostními incidenty nebo zneužitím IT systému, včetně zapojení externího subjektu CERT-EU, při zajišťování vnitřní bezpečnosti prostřednictvím dohledu pomocí videokamer, kontroly přístupu a vyšetřování, zabezpečení komunikačních a informačních systémů a protiopatření v oblasti technického zabezpečení. Agentura může omezit některá práva subjektů údajů uvedená v čl. 1 odst. 2 tohoto rozhodnutí v souvislosti s informacemi, které mohou závažným způsobem ovlivnit tyto bezpečnostní analýzy, prostředky zajištění vnitřní bezpečnosti včetně kontroly přístupu, bezpečnostních šetření a protiopatření v oblasti technického zabezpečení.
2. Každé omezení respektuje podstatu základních práv a svobod a je nezbytné a přiměřené v demokratické společnosti.
3. Před uplatněním omezení se v jednotlivých případech posoudí jejich nezbytnost a přiměřenost. Omezení se vztahují pouze na to, co je nezbytně nutné k dosažení cílů těchto omezení.
4. Za účelem dodržení zásady odpovědnosti agentura vypracuje záznam, v němž popíše, jaké jsou důvody uplatňovaných omezení, které důvody uvedené v odstavci 1 použila a jaký je výsledek posouzení nezbytnosti a přiměřenosti omezení. Tyto záznamy budou součástí rejstříku, který se na požádání zpřístupní evropskému inspektorovi ochrany údajů. Agentura pravidelně vypracovává a zveřejňuje zprávy o uplatňování článku 25 nařízení.
5. Agentura při zpracovávání osobních údajů obdržovaných od jiných organizací v souvislosti se svými úkoly tyto organizace konzultuje ohledně možných důvodů pro uložení omezení a nezbytnosti a přiměřenosti dotčených omezení, pokud to neohrozí činnosti agentury.

Článek 3

Rizika z hlediska práv a svobod subjektů údajů

1. Posouzení rizik uložení omezení pro práva a svobody subjektů údajů a podrobnosti o období platnosti těchto omezení se zaregistrují v záznamech o činnostech zpracování vedených agenturou podle článku 31 nařízení. Budou rovněž zaznamenána ve všech posouzeních vlivu na ochranu údajů týkajících se těchto omezení, která jsou prováděna v souladu s článkem 39 nařízení.
2. Vždy, když agentura posuzuje nezbytnost a přiměřenost omezení, zváží možná rizika pro práva a svobody subjektu údajů.
3. V případě, že by uplatňování omezeného práva postrádalo svůj účel nebo by nepříznivě ovlivňovalo práva či svobody jiných subjektů údajů, se omezení neuplatní.

Článek 4

Záruky a doby uchovávání

1. Agentura zavede záruky proti zneužití osobních údajů, které podléhají nebo mohou podléhat omezením, nebo proti protiprávnímu přístupu k nim či jejich protiprávnímu předání. Tyto záruky zahrnují technická a organizační opatření a jsou podle potřeby podrobně popsány v rozhodnutích správní rady agentury, rozhodnutích výkonného ředitele, operačních plánech vypracovaných v souladu s článkem 38 nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní stráži, vnitřních rozhodnutích, postupech a správních oznámeních. Mezi tyto záruky patří:

- a) jasná definice úloh, povinností a procesních kroků;
- b) v případě potřeby bezpečné elektronické prostředí, které brání protiprávnímu nebo náhodnému přístupu k elektronickým údajům nebo jejich předání neoprávněným osobám;
- c) v případě potřeby bezpečné uložení a zpracování papírových dokumentů;
- d) řádné sledování omezení a pravidelný přezkum jejich uplatňování.

Přezkumy uvedené v písmenu d) se provádějí alespoň jednou za šest měsíců a mohou vést ke zrušení omezení v souladu s odstavcem 2. Pověřený správce tyto přezkumy zdokumentuje za účelem dodržení zásady odpovědnosti.

2. Omezení se zruší, jakmile pominou okolnosti, které tato omezení odůvodňují.
3. Osobní údaje se uchovávají v souladu s platnými pravidly agentury pro uchovávání, přičemž tato pravidla budou určena v záznamech o ochraně údajů vedených podle článku 31 nařízení. Na konci doby uchovávání se osobní údaje smažou, anonymizují nebo uloží do archivu v souladu s článkem 13 nařízení.

Článek 5

Zapojení pověřence pro ochranu osobních údajů

1. Pověřenec pro ochranu osobních údajů je neprodleně informován o každém omezení práv subjektu údajů v souladu s tímto rozhodnutím. Je mu poskytnut přístup k souvisejícím záznamům a veškerým dokumentům týkajícím se skutkových nebo právních okolností.
2. Pověřenec pro ochranu osobních údajů může požádat o přezkum uplatňování daného omezení. Agentura písemně informuje pověřence pro ochranu osobních údajů o výsledku požadovaného přezkumu.
3. Agentura zdokumentuje zapojení pověřence pro ochranu osobních údajů do uplatňování omezení, včetně toho, jaké informace si s ním vyměnila.
4. Pokud je omezení zrušeno, pověření správci o tom informují pověřence pro ochranu osobních údajů.

Článek 6

Informování subjektů údajů o omezení jejich práv

1. Agentura zahrne do oznámení o ochraně údajů zveřejněných na svých internetových stránkách a intranetu oddíl, který subjektům údajů poskytne obecné informace o možných omezeních práv subjektů údajů podle čl. 2 odst. 1. Součástí informací je i to, která práva mohou být omezena, důvody, pro které se může omezení uložit, a případná délka trvání omezení.
2. Agentura informuje subjekty údajů jednotlivě, písemně a bez zbytečného odkladu o stávajících a budoucích omezeních jejich práv. Agentura informuje subjekt údajů o hlavních důvodech, na nichž je založeno uplatňování omezení, o jejich právu na konzultaci s pověřencem pro ochranu osobních údajů s cílem napadnout toto omezení a o právu subjektu údajů podat stížnost u evropského inspektora ochrany údajů.
3. Agentura může odložit, neprovést nebo odepřít poskytnutí informací o důvodech omezení a o právu na podání stížnosti u evropského inspektora ochrany údajů, pokud by to mařilo účinek omezení. Posouzení, zda by tento krok byl odůvodněný, se provádí individuálně. Jakmile by již nebyl mařen účinek omezení, poskytne agentura neprodleně subjektu údajů příslušné informace.

Článek 7

Oznamování případů porušení zabezpečení osobních údajů subjektu údajů

1. Pokud se na agenturu vztahuje povinnost oznámit porušení zabezpečení osobních údajů podle čl. 35 odst. 1 nařízení, může za výjimečných okolností toto oznámení částečně nebo zcela omezit. V poznámce zdokumentuje důvody omezení, jeho právní základ podle článku 2 a posouzení jeho nezbytnosti a přiměřenosti. Poznámka bude předána evropskému inspektorovi ochrany údajů v okamžiku oznámení porušení zabezpečení osobních údajů.
2. Pokud důvody omezení již pominuly, oznámí agentura porušení zabezpečení osobních údajů dotčenému subjektu údajů a informuje ho o hlavních důvodech omezení a o jeho právu podat stížnost u EIOÚ.

Článek 8

Důvěrnost elektronických komunikací

1. Za výjimečných okolností může agentura omezit právo na důvěrnost elektronických komunikací podle článku 36 nařízení. Tato omezení musí být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ⁽¹⁾.
2. Pokud agentura omezí právo na důvěrnost elektronických komunikací, informuje dotčený subjekt údajů ve své odpovědi na jakoukoliv žádost subjektu údajů o hlavních důvodech, na nichž se uplatňování omezení zakládá, a o právu subjektu údajů podat stížnost u EIOÚ.
3. Agentura může odložit, neprovést nebo odepřít poskytnutí informací o důvodech omezení a o právu na podání stížnosti u evropského inspektora ochrany údajů, pokud by to mařilo účinek omezení. Posouzení, zda by tento krok byl odůvodněný, se provádí individuálně.

Článek 9

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

Provedeno písemným postupem dne 4. dubna 2022.

Za správní radu
Marko GAŠPERLIN
předseda

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)

ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS